

กลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักวิจัยมือใหม่

วิไล พิงผล* ประสพชัย พสุนนท์**

บทคัดย่อ

การทบทวนวรรณกรรมมีความสำคัญในการจัดระบบประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่จำเป็นต้องสังเคราะห์สู่การสร้างงานวิจัยใหม่ ๆ โดยนักวิจัยมือใหม่จะต้องค้นหาทฤษฎีที่มีผลลัพธ์เชิงประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังจะทำจากงานวิจัยที่มีแหล่งน่าเชื่อถือและได้รับการตีพิมพ์จากวารสารที่มีคุณภาพ บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ 10 ขั้นตอนใช้ในการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนสำคัญของการทำวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางการค้นหาแนวคิด ทฤษฎีสำหรับนักวิจัยมือใหม่ เริ่มตั้งแต่ก่อนทบทวนวรรณกรรม นักวิจัยมือใหม่จะต้องศึกษา 2 หลักการ คือ 1) คุณค่าสำคัญของการทบทวนวรรณกรรม 2) เป้าหมายหลักของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ เมื่อเริ่มทบทวนวรรณกรรม คณะผู้เขียนนำเสนอกลยุทธ์ 8 ขั้นตอน คือ 1) จัดขั้นตอนงานวิจัยคู่ขนานกับกลยุทธ์ 2) การทบทวนวรรณกรรมให้ตรงกับงานวิจัยมากที่สุด 3) การนำวรรณกรรมที่ทบทวนใช้ในทุกระบวนการวิจัยที่เกี่ยวข้อง 4) หลักการเขียนรายงานผลการวิจัยและอภิปรายผลด้วยการใช้วรรณกรรมที่ทบทวน 5) ข้อควรระวังที่พบความผิดพลาดเสมอและข้อเสนอการใช้กลยุทธ์ 5 ปฏิบัติและ 1 ข้อห้ามเพื่อลดข้อผิดพลาด 6) รูปแบบการเขียนเรียบเรียงวรรณกรรมอย่างเหมาะสม 7) หลักการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักวิจัยมือใหม่ 8) การเข้าถึงห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพ นักวิจัยมือใหม่สามารถใช้กลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ของบทความนี้เพื่อเพิ่มคุณค่าในงานวิจัยอย่างมั่นใจและมีการสร้างผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่ยอมรับแก่วงการวิชาการอย่างน่าเชื่อถือสามารถก้าวสู่มืออาชีพได้

คำสำคัญ: กลยุทธ์ การทบทวนวรรณกรรมสร้างสรรค์ นักวิจัยมือใหม่

* คณะการสร้างเจ้าของธุรกิจและการบริหารกิจการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110
อีเมล: wilaploy@gmail.com

** คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอสทิงพระ จังหวัดเพชรบุรี 76120
อีเมล: arthur8kim@gmail.com



Strategies of Creative Literature Review for New Researchers

Wilai Phungphola* and Prasopchai Pasunonb**

Abstract

An important literature review is the systematic organization of issues related to the objectives of the research that needs to be synthesized in order to create a new research. The new researchers have to look for theories that had empirical results related to an ongoing research from the reliable sources and get published from quality journals. The objectives of the academic article were aimed to propose ten creative literature review strategies which related to the research process and guideline on a fast and effective search for theories to new researchers. Before the literature review, two principles need to be studied which were: 1) the value and importance of the literature review and; 2) the main goals of a creative literature review. When starting to review literature, the following 8 major strategies are applied: 1) Set up research methodology in accordance with the strategies; 2) Strategically review the literature that is most related to the research; 3) Use reviewed literature in the research methodology; 4) Principles of creative writing the research report by using the literature review; 5) Precautions of possibly frequent mistakes that suggesting the use of 5 practices and 1 prohibition strategy offerings; 6) The appropriate form of writing the literature review; 7) The principles of the creative synthesis in a quantitative research for new researchers; and 8) Effective library access. New researchers can apply the strategies of this academic article to add value to their research with confidence on creating academic articles in order to have their research published with recognition to become a professional academician.

Keywords: Strategies, Creative Literature Review, New Researcher

* School of Entrepreneurship and Management, Bangkok University
119 Rama IV Road, Prakanong, Klongtoey, Bangkok 10110, THAILAND.
E-mail: wilaploy@gmail.com

** Faculty of Management Science, Silpakorn University, Petchaburi IT Campus
No. 1, Village No. 3, Sam Phraya Sub-District, Cha-am District, Petchaburi Province 76120, THAILAND.
E-mail: arthur8kim@gmail.com

บทนำ (Introduction)

ยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดนส่งผลกระทบต่อทั้งด้านบวก คือ การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วและสะดวกมากขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทางด้านลบ คือ การปรับตัวไม่ทันกับเปลี่ยนแปลงในมิติสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาคุณภาพชีวิต (Zeldin, 2016) การวิจัยจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะตอบสนองปริมาณปัญหาที่เพิ่มมากขึ้นและซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอุปสรรคสำคัญของประเทศไทยในการทำวิจัย คือ มีนักวิจัยมีอาชีพจำนวนไม่มากพอที่จะรองรับปัญหาในยุคสังคมเปลี่ยนแปลงรวดเร็วได้ทันกาล ดังนั้น ในปี 2560 รัฐบาลยุคปัจจุบันจึงมีนโยบายเร่งพัฒนานักวิจัยมือใหม่ให้สามารถตอบสนองนโยบายเร่งพัฒนานักวิจัยมือใหม่ให้มีประสิทธิภาพ (National Council on Research and Innovation, 2017) ด้วยสิ่งจำเป็นที่สำคัญอันดับแรก คือ การทบทวนวรรณกรรมที่เป็นหัวใจสำคัญของการทำวิจัยและเป็นความยากลำบาก เริ่มตั้งแต่การสืบค้นข้อมูลจำนวนมากในหลากหลายข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน เพื่อให้สามารถค้นพบข้อมูลที่มีคุณภาพนำไปใช้ในการสรุปเรียบเรียงวิเคราะห์ สังเคราะห์สอดคล้องกับงานวิจัยอย่างเป็นระบบและแสดงภูมิความรู้ของนักวิจัยมิให้คลาดเคลื่อนจากรากเหง้าของทฤษฎีที่สนใจ เพื่อรองรับการพัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยเชิงประจักษ์ให้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น (Keeves, 1988)

การศึกษาและการพัฒนาต่อเนื่องด้านความรู้และเทคนิคทั้งตำราและบทความการทบทวนวรรณกรรมสร้างสรรค์ในประเทศไทยมีจำนวนไม่มากนักแตกต่างจากต่างประเทศที่มีการต่อยอดและพัฒนาความรู้นี้อย่างต่อเนื่องและมีเป็นจำนวนมาก (Satean, 2009) คณะผู้เขียนจึงได้นำเสนอบทความนี้สำหรับพัฒนาความรู้ทางด้านการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ที่จำเป็นสำหรับนักวิจัยมือใหม่ใช้เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางด้านการทบทวนวรรณกรรมในแต่ละขั้นตอนการทำวิจัย เพื่อลดข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการนำวรรณกรรมที่ไม่สอดคล้องกับขั้นตอนสำคัญของงานวิจัย เนื่องจากความไม่เข้าใจหลักการที่ถูกต้องและทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน (Randolph, 2009) โดยจะต้องไม่คัดลอกจากเนื้อหาทั้งหมดที่ทบทวนมา มิฉะนั้นจะเข้าข่ายโจรกรรมทางวิชาการ (Plagiarism) และสิ่งสำคัญสุดท้ายที่นักวิจัยมือใหม่จะต้องระมัดระวัง คือ การใช้งบประมาณและการสูญเสียระยะเวลาอย่างมากเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ ๆ นั้นมาใช้ในงานวิจัยของตนจากการจ่ายค่าลิขสิทธิ์และใช้ข้อมูลที่ทบทวนนั้นไม่คุ้มค่า รวมถึงการจำกัดจำนวนหน้าของวารสารตีพิมพ์ที่นักวิจัยมือใหม่จะลงมือดำเนินการทันทีให้บรรลุตามความประสงค์ของวารสารนั้นด้วยการตัดวรรณกรรมทิ้งเป็นอันดับต้น ๆ ทำให้ผลงานวิจัยที่ทบทวนสูญหายจากบทความอย่างน่าเสียดายซึ่งจะเกิดขึ้นหากนักวิจัยมือใหม่ไม่ได้ศึกษาความรู้และทำความเข้าใจกลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างมีคุณภาพ (The university of Sydney, 2018)

บทความวิชาการนี้นำเสนอกลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์แก่นักวิจัยมือใหม่ทางด้านการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและสามารถประยุกต์ใช้กับงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยนักวิจัยมือใหม่สามารถทำความเข้าใจบทความนี้อย่างเป็นระบบตั้งแต่ก่อนทำวิจัย และมีแนวทางสร้างสรรค์เพื่อลดความยากลำบากของการทบทวนวรรณกรรมให้ตรงกับงานวิจัยที่ศึกษา วิธีการเขียนสรุปผลเพื่อนำเสนองานวิจัยและแนวคิด

ทฤษฎีที่น่าเชื่อถือเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยมือใหม่ (Gash, 2000) และเนื้อหาสำคัญในบทความนี้ได้นำเสนอกกลยุทธ์ 10 ขั้นตอนทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ใช้ในงานวิจัยได้อย่างเหมาะสมทำให้การทบทวนวรรณกรรมมีความรวดเร็ว

เพื่อให้ผู้อ่านบทความนี้มีความเข้าใจชัดเจนจึงได้นิยามความหมายของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์และเปรียบเทียบความแตกต่างจากการทบทวนวรรณกรรมตามหลักวิชาการ ดังนี้

นิยามความหมายของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์

Tsai (2012) กล่าวถึงคำว่า สร้างสรรค์ หมายถึง การสร้าง “แนวคิดใหม่” หรือการต่อยอดแนวคิดแปลกใหม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ ส่งผลต่อผลงานใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพและลดระยะเวลาและขั้นตอนต่าง ๆ ได้ การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ในบทความนี้ หมายถึง กระบวนการสืบค้นโดยใช้เทคโนโลยีก้าวหน้าเพื่อให้ได้วรรณกรรมที่ทันสมัย มีแนวทางตัดสินใจเลือกวรรณกรรมที่มีคุณภาพและประหยัดเวลาสำหรับใช้ในขั้นตอนงานวิจัยได้อย่างเหมาะสม

การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์มีความแตกต่างจากการทบทวนวรรณกรรมตามหลักวิชาการ

โดยส่วนใหญ่การทบทวนวรรณกรรมตามหลักวิชาการจะมีมุมมองคล้ายคลึงกันกับการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ แต่มีสิ่งที่แตกต่างชัดเจน คือ การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ เป็นการสร้างการรับรู้และความเข้าใจในคุณค่าและเป้าหมายหลักก่อนทบทวนวรรณกรรม การสืบค้นประเด็นที่ทันสมัย มีเครื่องมือการค้นหาที่รวดเร็วจากสื่อออนไลน์ ข้อควรระมัดระวังการคัดเลือกวรรณกรรมให้มีคุณภาพที่มีจำนวนมากตามยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน (Globalization Era) จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์เพื่อมุ่งเน้นนักวิจัยมือใหม่ให้สามารถพัฒนางานวิจัยต่อยอดและสร้างประโยชน์ทางวิชาการมากยิ่งขึ้นควบคู่กับการเขียนเรียบเรียงเนื้อหาที่ทบทวนมาเป็นไปตามหลักจรรยาบรรณของนักวิจัยที่มีความเข้มงวดมากขึ้นในปัจจุบัน (The Senate Appeals Committee, 2017)

จากเหตุผลดังกล่าว บทความนี้จึงได้นำเสนอกกลยุทธ์ 10 ขั้นตอนของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักวิจัยมือใหม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางการทบทวนวรรณกรรมและแนวทางการเขียนเรียบเรียงเนื้อหาวรรณกรรมที่ทบทวนได้อย่างมีคุณภาพตามจรรยาบรรณของนักวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาคุณค่าสำคัญของการทบทวนวรรณกรรม

ก่อนทบทวนวรรณกรรม นักวิจัยมือใหม่จะต้องศึกษาคุณค่าสำคัญของการทบทวนวรรณกรรมที่เป็นแนวคิดที่ถูกต้องใช้ในการวางแผนก่อนทบทวนประเด็นปัญหาที่ต้องการ ซึ่งจะนำไปสู่การทบทวนวรรณกรรมที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็วในการค้นหาและเป็นการสร้างความคิดด้านจรรยาบรรณของ

นักวิจัยในการเขียนวรรณกรรมที่อ่านอย่างมีคุณภาพ Webster and Watson (2002) กล่าวถึงผู้ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยจะเข้าใจว่าการทบทวนวรรณกรรมเป็นการอ่านและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องและนำไปใช้ในงานวิจัยตามที่ปฏิบัติกันมา ดังนั้น นักวิจัยมือใหม่จึงควรศึกษาคุณค่าสำคัญของงานทบทวนวรรณกรรมเพื่อจัดระบบประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยนั้น โดยเนื้อหาในงานวิจัยจะต้องสังเคราะห์สู่การสร้างงานวิจัยใหม่ ๆ และค้นหาจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์จากแหล่งที่มีชื่อเสียงและรับรองคุณภาพของวารสาร ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ทบทวนได้จะต้องค้นให้พบประเด็นที่กล่าวถึงทฤษฎีและผลเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือใกล้เคียงกับงานวิจัยที่กำลังจะทำให้มากที่สุด นักวิจัยมือใหม่ควรวางแผนการเริ่มทบทวนวรรณกรรมจากการค้นหาคุณค่าสำคัญและทำสรุปทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของตนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การค้นหาหัวข้อที่จะทำวิจัย และสมมติฐานจะต้องมีงานวรรณกรรมสนับสนุนอย่างสมบูรณ์และน่าเชื่อถือสามารถส่งเสริมให้เป็นศูนย์รวมข้อมูลทางวิชาการโดยการสร้างบรรณานุกรมให้มีคุณค่าสำคัญในการพัฒนางานวิจัยที่ตนกำลังจะทำให้มีความทันสมัย (Randolph, 2009)

คุณค่าสำคัญของการทบทวนวรรณกรรมก่อให้เกิดความมั่นใจเป็นคุณสมบัติหลักที่จะต้องศึกษาให้เข้าใจก่อนเริ่มทบทวนวรรณกรรม ดังนี้ 1) นักวิจัยมือใหม่จะต้องให้ความสำคัญกับการพิจารณาประเด็นปัญหาที่สนใจทั้งมุมมองกว้างและเจาะลึกให้มากที่สุดเพื่อสร้างความมั่นใจว่าสามารถทำวิจัยได้อย่างมีคุณค่าตรงกับประเด็นปัญหาที่สนใจรวมทั้งบริหารเวลาและงบประมาณในการทำวิจัยแต่ละครั้งอย่างเกิดประสิทธิผล 2) สร้างความน่าเชื่อถือในการทำวิจัยทุกครั้ง โดยยึดแนวคิด ทฤษฎีที่ถูกต้องและเกี่ยวข้องกับครบทุกขั้นตอนในกระบวนการวิจัยส่งผลให้เกิดคุณค่ากับงานวิจัยของตน 3) ให้ความสำคัญกับมุมมองที่แตกต่างด้านข้อจำกัดของผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยให้คุณค่าทั้งข้อเห็นพ้องและข้อขัดแย้งกับงานวิจัยของตนเพื่อใช้ตัดสินใจต่อยอดงานวิจัยนั้นหรือไม่? อย่างไร? โดยผู้วิจัยจะต้องหาเหตุผลและตอบคำถามอย่างมีเหตุผล 4) แสดงคุณค่าในภูมิความรู้ความสามารถจากการค้นพบเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎีที่ครอบคลุมและมีปริมาณเนื้อหาเพียงพอในการทำวิจัยทุกครั้ง 5) คุณค่าจากการประเมินและสังเคราะห์วรรณกรรมที่ทบทวนโดยสามารถนำแนวคิด ทฤษฎีที่สังเคราะห์สร้างความรู้ความเข้าใจเชิงเหตุผลและเขียนเรียบเรียงให้เข้าใจง่ายและชัดเจนด้วยแนวคิดของตนเองโดยไม่คัดลอกผลงานคนอื่น สร้างความภาคภูมิใจในความมีจรรยาบรรณในการเขียนรายงานวิจัย

สรุป คุณค่าสำคัญของการทบทวนวรรณกรรม คือ 1) คุณค่าจากการทำวิจัยที่มีคุณภาพและบริหารเวลาและค่าใช้จ่ายได้โดยสามารถพิจารณาประเด็นปัญหาที่กว้างและลึกมากที่สุด 2) คุณค่าจากความน่าเชื่อถือโดยยึดแนวคิด ทฤษฎีที่ถูกต้องและเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของตนเท่านั้น 3) คุณค่าจากการให้ความสำคัญกับมุมมองที่แตกต่างและข้อจำกัดที่จะต้องค้นหาให้พบและนำมาใช้ประโยชน์ในงานวิจัยของตน 4) คุณค่าจากการมีข้อมูลครบถ้วนและเพียงพอที่จะอ้างอิงในงานวิจัยของตน 5) คุณค่าจากการประเมินและสังเคราะห์วรรณกรรมและเขียนรายงานโดยไม่คัดลอกผลงานของคนอื่น ซึ่งนักวิจัยมือใหม่ควรศึกษาให้เข้าใจทั้ง 5 คุณค่าหลักข้างต้น จะช่วยให้สามารถเรียนรู้เป้าหมายหลักของการทบทวนวรรณกรรมในข้อ 2 ต่อไปได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. เป้าหมายหลักของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์

เป็นที่ทราบกันดีว่า การวิจัยเป็นความพยายามของนักวิจัยที่จะค้นหาความจริงจากการพิสูจน์โดยอ้างอิงแนวคิดทฤษฎีตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน ทั้งทางตรงและทางอ้อมตามจุดมุ่งหมายการศึกษาเชิงเหตุและผล เพื่อยืนยันหรือปฏิเสธการศึกษานั้นและรายงานผลลัพธ์แก่สาธารณชน โดยจะต้องเข้าใจคุณค่าสำคัญของการทบทวนวรรณกรรมเป็นอันดับแรก และขั้นต่อมาจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจเป้าหมายหลักของการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งจะเป็นเข็มทิศนำทางสู่การเขียนบทนำและบททบทวนวรรณกรรมตรงตามเป้าหมาย โดยคณะผู้เขียนได้สอบถามความเห็นในหัวข้อเรื่องการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท ปริญญาเอก จำนวน 17 คนจากมหาวิทยาลัยของรัฐ เอกชนและนักวิจัยมือใหม่ที่กำลังจะทำการวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจในเป้าหมาย หลักการทบทวนวรรณกรรมที่กังวลใจในการสืบค้นข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยของตน เพื่อนำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเหล่านั้นใช้อ้างอิงในบทความนี้ โดยสามารถรวบรวมความเห็นสำคัญที่ตรงกัน ดังนี้

“ไม่มีเป้าหมายการทำวิจัย ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร มีความกังวลใจในการสืบค้นเพื่อพัฒนาหัวข้อการวิจัย” บางกลุ่มกล่าวว่า “ค้นมาได้แล้ว มีข้อมูลเยอะมาก จำได้ว่าจัดเก็บเนื้อหาที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมไว้แล้ว พอต้องการใช้ข้อมูลเหล่านั้น กลับหาไม่เจอ ต้องเสียเวลาไปค้นหาใหม่ ค้นเข้าไปมาจนเบื่อและเหนื่อยมากกับการทบทวนวรรณกรรม”

บางรายได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมที่สำคัญ คือ “งานทบทวนวรรณกรรมเป็นเรื่องยุ่งยากใช้เวลานานมาก พอค้นได้ก็ไม่รู้จะเขียนวรรณกรรมที่ทบทวนมาให้ตรงใจอาจารย์ได้อย่างไร? เพราะไปค้นที่เขียนเป็นภาษาไทยก็เขียนต่อ ๆ กัน พอเขียนเหมือนที่ค้นมาอาจารย์ก็ให้ไปแก้ไข ก็มัน ๆ แก้ไขไม่ถูก กว่าอาจารย์จะให้ผ่านได้ต้องเสียเวลาทำซ้ำ ๆ เป็นสิบ ๆ รอบเสียเวลามาก ไม่รู้จริง ๆ ไม่รู้หลักการเขียนในบทที่ 2 ที่เขาบอกกันว่ายุ่งยากมาก ส่วนมากก็เขียนตาม ๆ กัน บางที่ต้องขอดูจากเพื่อนเป็นต้นแบบ เขียน ๆ ตาม ๆ ไปให้ผ่าน ๆ”

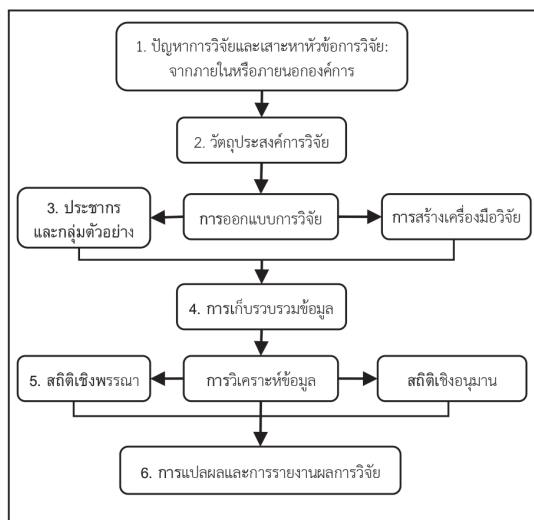
จากข้อมูลความคิดเห็นข้างต้น พบว่า นักวิจัยมือใหม่มีปัญหาด้านการพัฒนาหัวข้อการวิจัย การจัดเก็บวรรณกรรมที่ทบทวนมา และหลักการเขียนสรุปเนื้อหาที่อ่านมา เพื่อลดประเด็นปัญหาสำคัญดังกล่าว นักวิจัยมือใหม่จึงต้องศึกษาและทำความเข้าใจเป้าหมายหลักของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งคณะผู้เขียนค้นคว้าและพัฒนาเป้าหมายหลักมาจาก Tinkler and Jackson (2004) ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ทบทวนวรรณกรรมเพื่อใช้พัฒนาหัวข้อวิจัยที่ทันสมัยและนักวิจัยมือใหม่มีความสนใจมากที่สุด และนำมาจัดแยกประเภทเรียงลำดับสิ่งที่ตนเองสนใจ เมื่อต้องการนำมาใช้งานจะได้ใช้งานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว จึงขอยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนมากขึ้น เช่น ผู้ทำวิจัยมีอาชีพเป็นครูมีความสนใจมากที่สุด และนำมาจัดแยกประเภทเรียงลำดับสิ่งที่ตนเองสนใจ เมื่อต้องการนำมาใช้งานจะได้ใช้งานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว จึงขอยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนมากขึ้น เช่น ผู้ทำวิจัยมีอาชีพเป็นครูมีความสนใจมากที่สุด ศึกษาเรื่องการเรียนการสอนนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษยุคการศึกษา 4.0 จึงต้องวางแผนสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นจากคำสำคัญหลัก และอ่านบทคัดย่อแต่ละหัวข้อย่อยผ่าน ๆ เพื่อค้นหาว่างานวิจัยที่สนใจนั้นมีผู้ใดทำวิจัยมาก่อนหรือไม่? เพื่อจะได้ตัดสินใจว่าจะพัฒนาหัวข้อวิจัยนั้นต่อไปหรือไม่? เมื่อเห็นว่าได้นิเวศสอดคล้องกับเรื่องที่สนใจมากที่สุดแล้ว จึงเก็บข้อมูลประเภทนี้ไว้ใช้งานต่อไป 2) เพื่อสืบค้น

แนวคิด ทฤษฎีและวิธีการที่เกี่ยวข้องลึกลงไปโดยนักวิจัยจะต้องปักหลักและสืบค้นเชิงลึกของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งที่มีความสอดคล้องและตรงกันข้าม จึงจะให้นักวิจัยมีข้อมูลครบถ้วนทุกมุมมองเป็นประโยชน์ในการพัฒนาหัวข้อวิจัย ก่อนเริ่มงานวิจัยอย่างรัดกุมมากที่สุด ขั้นตอนนี้นักวิจัยมือใหม่จะเริ่มมีแนวคิดลุ่มลึกมากขึ้นและเริ่มตัดสินใจตัดทิ้งหัวข้อเรื่องที่เคยคิดว่าสนใจเหลือเฉพาะหัวข้อที่สนใจมากที่สุด คณะผู้เขียนเห็นว่ายังคงต้องเก็บข้อมูลที่ตัดทิ้งเหล่านั้นแยกเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์และตั้งชื่อไฟล์เดอร์ให้สามารถใช้งานได้ในอนาคตเมื่อนักวิจัยต้องการ 3) เพื่อแสดงภูมิความรู้ของนักวิจัยที่สามารถพบข้อดีและข้อจำกัดเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นใช้ประโยชน์อย่างมีเหตุผล หากนักวิจัยมือใหม่มีการค้นหาวรรณกรรมที่ดีจะสามารถหาคำตอบเพื่อพัฒนาหัวข้อการวิจัยจากแนวคิดทฤษฎีเหล่านั้นได้อย่างชัดเจน ตัวอย่างคำถามจากงานวิจัย เช่น เหตุใดจึงเลือกประเด็นปัญหานี้ในการพัฒนาหัวข้อวิจัย ผู้วิจัยมีความรู้และเข้าใจหัวข้อที่พัฒนาเพียงใด การพัฒนาหัวข้อวิจัยนี้จะได้ประโยชน์อะไร อย่างไร คำตอบนี้จะอยู่ในวรรณกรรมที่ทบทวน ซึ่งจะช่วยให้ นักวิจัยมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในหัวข้อวิจัยที่พัฒนา และเริ่มมีแนวทางเขียนบทนำโดยมีหลักฐานอ้างอิงจาวรรณกรรมที่ทบทวน 4) เพื่อนำสิ่งที่ค้นได้สรุปกรอบแนวคิดที่จะทำวิจัย เป็นขั้นตอนการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่จะทำการศึกษามีทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับแต่ละตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีอิทธิพลเชิงบวกหรือลบ ตัวแปรใดสำคัญและไม่สำคัญ ข้อดีและข้อจำกัดของตัวแปรที่ศึกษา และการคัดเลือกตัวแปรที่นำมาศึกษาและตั้งสมมติฐานการวิจัย ดำเนินการวิจัย สรุปอภิปรายผล และสามารถเสนอแนวทางแนะนำงานวิจัยต่อไปในอนาคตได้

สรุป เป้าหมายหลักของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ คือ 1) เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาหัวข้อวิจัยที่ทันสมัย และการจัดเก็บข้อมูลเป็นขั้นเป็นตอนสะดวกในการหยิบใช้งาน 2) เพื่อปักหลักสืบค้นจนสามารถตัดสินใจได้ว่าจะเลือกทำประเด็นปัญหาใด โดยมีประเด็นสนับสนุนหรือขัดแย้งครบถ้วนทุกมุมมองไม่ตกหล่นประเด็นใด 3) เพื่อแสดงภูมิความรู้ที่จะนำผลการวิจัยใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงานหรือสังคมมากที่สุดอย่างมีเหตุผลและมีหลักฐานอ้างอิง 4) เพื่อนำสิ่งที่ค้นพบจาวรรณกรรมที่ทบทวนไปดำเนินการในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการวิจัยต่อไป เมื่อนักวิจัยทำความเข้าใจเป้าหมายหลักของการทบทวนวรรณกรรมทั้ง 4 ประการข้างต้นเป็นอย่างดีจะเป็นแนวทางสู่การจัดการกับขั้นตอนงานวิจัยควบคู่กับการใช้กลยุทธ์ได้อย่างสร้างสรรค์ในข้อที่ 3 ต่อไป

3. การจัดการขั้นตอนงานวิจัยคู่ขนานกับกลยุทธ์การวางแผนเริ่มต้นสืบค้นก่อนทบทวนวรรณกรรม

เมื่อนักวิจัยมือใหม่มีความเข้าใจในเป้าหมายหลักการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ จะช่วยให้สามารถนำประเด็นที่ค้นพบทั้งเชิงกว้างและลุ่มลึกมาปรับใช้กับขั้นตอนงานวิจัย โดยคณะผู้เขียนได้นำกระบวนการทำวิจัยทั้ง 6 ขั้นตอนผนวกเข้ากับการใช้กลยุทธ์ที่จะเป็นแนวทางสำคัญในการวางแผนสืบค้นก่อนทบทวนวรรณกรรมเพื่อช่วยให้นักวิจัยมือใหม่มีแนวทางที่เป็นประโยชน์และรวดเร็ว คณะผู้เขียนได้พัฒนากลยุทธ์จากแนวทาง Cooper (1988) ที่เรียกว่า 6 ขั้นตอนการทำวิจัยคู่ขนานกับ 7 กลยุทธ์การสืบค้นที่ถูกรวบรวมไว้ ดังภาพที่ 1



กลยุทธ์ที่ใช้	แนวทางสืบค้นก่อนทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์
1. ทันสมัย	แนวทางสืบค้นประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ เด่นชัดหรือปัญหาซ่อนเร้นที่ถูกปกปิดไว้จะต้องพิจารณาเชิงลึกให้เห็นปัญหาที่แท้จริงภายใต้ปรากฏการณ์ในปัจจุบันหรืออนาคต (Sunggrusa, 2016)
2. มุ่งเน้น	มุ่งเน้นไม่หลงประเด็นตั้งแต่การตั้งคำถาม กำหนดวัตถุประสงค์ วิธื่อดำเนินการวิจัย เพื่อให้ได้ผลลัพธ์งานวิจัยประยุกต์ใช้ด้านนโยบาย ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
3. เป้าหมาย	สืบค้นเป็นภาพรวมด้านเป้าหมายด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ออกแบบวิจัย และสร้างเครื่องมือสอดคล้องกันเพื่อหาแนวทางแก้ไขประเด็นปัญหาได้
4. ทิศนะ/มุมมอง	เป็นกลาง หรือ ยอมรับหลักการตามผลลัพธ์ที่ได้
5. ครอบคลุม	ละเอียดครบถ้วนและคัดเลือกผู้ใช้อ้างอิงมากที่สุดเป็นประเด็นหลักสำคัญของการอ้างอิงแหล่งที่มาข้อมูล
6. การจัดการข้อมูล	แนวความคิดขององค์การ ระเบียบวิธีกรรมวิธีพัฒนาการตามลำดับเวลา
7. ผู้อ่านบทความวิจัย	คำนึงถึงผู้อ่านแต่ละประเภท ได้แก่ นักวิชาการพิเศษ นักวิชาการทั่วไป ผู้ปฏิบัติ บุคคลสาธารณะ

ภาพที่ 1: ขั้นตอนการทำวิจัย (Pasunon, 2015) และกลยุทธ์การสืบค้นก่อนทบทวนวรรณกรรมพัฒนาจาก Cooper (1988)

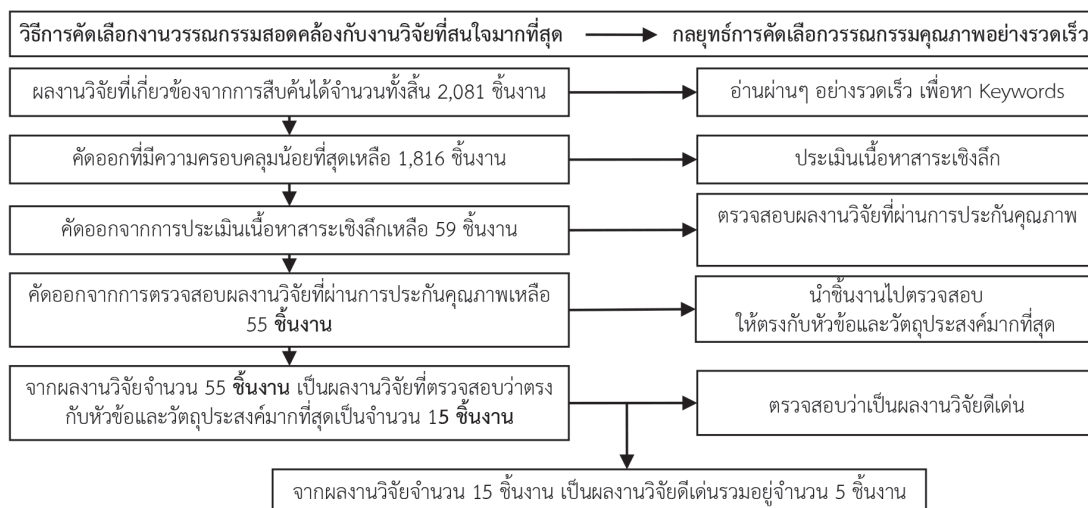
จากภาพที่ 1 สรุปแนวทางสืบค้นก่อนทบทวนวรรณกรรมคู่ขนานกับการจัดการขั้นตอนงานวิจัย ดังนี้ 1) นักวิจัยขั้นตอนวิจัยต่อมา คือ กำหนดวัตถุประสงค์จะต้องดำเนินการให้คู่ขนานกับกลยุทธ์ข้อ 2 คือ การมุ่งเน้นมิให้หลงประเด็นตั้งแต่การตั้งคำถามวิจัย กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ผลลัพธ์งานวิจัยที่ถูกต้องตรงกับแนวทางดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอน 3) ขั้นตอนด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การออกแบบวิจัย และการสร้างเครื่องมือวิจัยดำเนินการให้คู่ขนานกับกลยุทธ์ข้อ 3 เป้าหมายตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัยและสอดคล้องตรงตามเป้าหมายในด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การออกแบบวิจัย และการสร้างเครื่องมือวิจัย จะทำให้สามารถหาแนวทางแก้ไขปัญหาเชิงประจักษ์เป็นที่ยอมรับแก่วงการวิชาการและผู้สนใจทั่วไป 4) ขั้นตอนการวิจัยที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล และขั้นตอนการวิจัยที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา สถิติเชิงอนุมาน จะใช้คู่ขนานกับกลยุทธ์ข้อ 4 ทิศนะ/มุมมองที่เป็นกลางหรือยอมรับในหลักการเชิงเหตุผล ควบคู่กับกลยุทธ์ข้อ 5 ครอบคลุมครบถ้วนด้านแนวคิด ทฤษฎี จากวรรณกรรมที่ทบทวนจากคุณภาพผลงานทุกชิ้นเพื่อให้งานวิจัยน่าเชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการและผู้สนใจทั่วไป โดยมีสถิติเป็นแหล่งข้อมูล

เป็นที่ยอมรับอีกขั้นหนึ่งเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือเชิงเหตุผลทางด้านการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนักวิจัยมือใหม่สามารถค้นหาเพื่อใช้โปรแกรมทางสถิติที่ทันสมัยสำหรับทดสอบสมมติฐานจากทฤษฎีทางสถิติที่แปลกใหม่สามารถนำเสนอเป็นประโยชน์ทางด้านวิชาการต่อไปอย่างไม่หยุดนิ่ง และ 5) ขั้นตอนการวิจัยข้อ 6 การแปลผลและรายงานผลการวิจัยใช้คู่ขนานกับกลยุทธ์ข้อ 6 การจัดการข้อมูลควบคู่กับการใช้กลยุทธ์ข้อ 7 การคำนึงถึงผู้อ่านด้วยการแปลผลค่าสถิติและรายงานผลถูกต้องและชัดเจน เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านที่สามารถเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ และเกิดความเข้าใจจนกระทั่งสามารถนำไปปฏิบัติหรือต่อยอดงานวิจัยในอนาคต

4. กลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างมีคุณภาพดำเนินการให้สอดคล้องกับงานวิจัยที่จะทำมากที่สุด

การศึกษากลยุทธ์แนวทางการสืบค้นวรรณกรรมคู่ขนานกับแต่ละขั้นตอนในการวิจัยเพื่อช่วยจัดระบบความคิดและวางแผนการทบทวนวรรณกรรมให้อยู่ในขอบเขตเหมาะสมที่จะไม่สืบค้นข้อมูลมากหรือน้อยจนเกินไป สามารถนำแนวคิด ทฤษฎีที่สืบค้นได้ในทุกขั้นตอนที่จำเป็นในงานวิจัย เพื่อเลือกใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพสอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำมากที่สุดที่มาจากการตีพิมพ์ในวารสารที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ

คณะผู้เขียนจึงนำเสนอกลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมคุณภาพสอดคล้องกับงานวิจัยที่สนใจและวัตถุประสงค์มากที่สุด ดังนี้ 1) การทบทวนวรรณกรรมที่มาจากแหล่งคุณภาพ เช่น หนังสือ/ตำราวารสาร จุลสาร ปริญาณิพนธ์ วิทยานิพนธ์ระดับปริญาเอกและปริญาโท 2) บรรณานุกรมที่มีความสมบูรณ์ 3) เลือกแหล่งค้นคว้าจากทฤษฎีเจ้าของงานวิจัยคนแรก (Australian Bureau of Statistics, 2006) และ 4) ใช้กลยุทธ์การอ่านผ่าน ๆ อย่างรวดเร็วของ Ogle (1986) ผู้สืบค้นข้อมูลจะต้องตั้งคำถามและอ่านหาคำตอบอย่างรวดเร็วและค้นหาบทความที่ดีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพและเป็นบทความคุณภาพที่มีนักวิจัยอ้างอิงเป็นจำนวนมาก และจัดเก็บข้อมูลแยกไฟล์ตามประเภทของหัวข้อในคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในงานวิจัยต่อไป คณะผู้เขียนได้นำเสนอเพิ่มเติมแนวทางการทบทวนวรรณกรรมให้ตรงกับงานวิจัยมากที่สุดและเป็นที่ยอมรับแก่วงการวิชาการ ประกอบด้วย 1) ใช้ผลงานผู้วิจัยต้นฉบับที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องนั้นอย่างแท้จริง 2) พิจารณาเนื้อหา สถิติที่ใช้ และสรุปผลการวิจัยที่มีความถูกต้อง โดยเปรียบเทียบจำนวนมากกว่า 2 ผลงานขึ้นไป {Gore, Jones, Rytter, (1976); Yim, Nahm, Ah Han & Park, (2010)} 3) พิจารณาเนื้อหา/ข้อมูลทันสมัยจากสำนักพิมพ์ที่น่าเชื่อถือและตีพิมพ์ไม่เกิน 5 ปี 4) พิจารณาข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิและแหล่งทุติยภูมิ (Ajayi, 2017) 5) พิจารณาวรรณกรรมที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนมาก คณะผู้เขียนได้สรุปตัวอย่างวิธีการคัดเลือกวรรณกรรมคุณภาพและสอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำมากที่สุด ตัวอย่างเช่น หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มเจนวายรองรับประเทศไทย 4.0 ดังภาพที่ 2



ภาพที่ 2 พัฒนาจาก Hart (1998)

จากภาพที่ 2 ตามตัวอย่างสืบค้นจากคำสำคัญ (Keywords) โดยคลิก Google Scholar เช่น คุณลักษณะเจนวนาย จำนวน 391 ชิ้นงานและประเทศไทย 4.0 จำนวน 1,670 ชิ้นงาน และคุณลักษณะเจนวนาย และประเทศไทย 4.0 จำนวนทั้งสิ้น 20 ชิ้นงาน ภาพรวมทั้งสิ้น 2,081 ชิ้นงาน ขั้นตอนต่อมาเป็นการตัดเนื้อหาที่ครอบคลุมน้อยที่สุด ดังตัวอย่างเหลือจำนวน 1,816 ชิ้นงาน หลังจากนั้นนำมาประเมินเนื้อหาเชิงลึก เหลือผลงานวิจัยจำนวน 59 ชิ้นงาน จึงนำมาคัดเลือกให้ตรงกับหัวข้อและวัตถุประสงค์มากที่สุดเหลือจำนวน 55 ข้อมูล ต่อมานำไปตรวจสอบให้ตรงกับหัวข้อและวัตถุประสงค์มากที่สุดเป็นจำนวน 15 ชิ้นงาน และสุดท้ายนำไปตรวจสอบว่าเป็นผลงานวิจัยดีเด่นรวมอยู่จำนวน 5 ชิ้นงาน นักวิจัยมือใหม่จะได้แนวทางการสืบค้นและอ่านทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกตามขั้นตอนดังกล่าว ทำให้ได้ใช้ผลงานวิจัยอ้างอิงในงานวิจัยของตนอย่างมั่นใจเป็นที่ยอมรับแก่นักวิชาการและช่วยให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายที่จะใช้ซื้อลิขสิทธิ์จากวารสารต่าง ๆ ได้

5. กลยุทธ์การนำวรรณกรรมที่ทบทวนใช้ในแต่ละขั้นตอนงานวิจัยจริงและตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่สำคัญ

นักวิจัยมือใหม่ต้องวางแผนค้นหาวรรณกรรมที่ทบทวนอย่างสร้างสรรค์ รวดเร็ว ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายจากการค้นหาเฉพาะสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น คณะผู้เขียนจึงขอนำเสนอตัวอย่างจำนวน 5 ขั้นตอนของการทำวิจัยที่จำเป็นต้องใช้การทบทวนวรรณกรรมอย่างมีคุณภาพ ดังนี้

5.1 วรรณกรรมที่ทบทวนกับการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย (Problem Identification) เพื่อพัฒนาหัวข้อการวิจัย

การกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัยเป็นขั้นตอนแรกของการทำวิจัยสู่การพัฒนาหัวข้อการวิจัยที่ทันสมัย (Hot Issue) ก่อให้เกิดความรู้ทางวิชาการแปลกใหม่ แหล่งที่มาของประเด็นปัญหาที่สนใจควรมาจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ ได้แก่ 1) ประเด็นปัญหามาจากตัวผู้วิจัยที่สนใจศึกษาปัญหาเหล่านั้นและดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง 2) ประเด็นปัญหามาจากข้อบกพร่องของการทำงานในหน่วยงานที่มีผลกระทบต่อชุมชนสังคมที่นักวิจัยสนใจ 3) ประเด็นปัญหามาจากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ภายใต้อุปสมมติฐานทฤษฎีที่มีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและน่าเชื่อถือ 4) พิจารณาคัดเลือกผลงานวิจัยหรือนักวิจัยที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์แนวคิดทฤษฎีนั้น และประเด็นปัญหาสืบเนื่องจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพ เช่น วารสารฐาน TCI 1/ACI วารสารจากต่างประเทศ เช่น OPEC, SAGE, ELSEVIER และ 5) มีแหล่งเงินอุดหนุนการวิจัย ที่น่าเชื่อถือ

เมื่อค้นหาได้แล้ว นักวิจัยมือใหม่จะต้องอ่านอย่างรวดเร็วจากบทคัดย่อ เพื่อสืบค้นประเด็นสำคัญว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะทำวิจัยมากที่สุดหรือไม่ ? โดยนำประเด็นปัญหาที่ทันสมัยมาพัฒนาหัวข้อการวิจัย กลยุทธ์ข้อนี้จะต้องสืบค้นจนสามารถระบุปัญหาการวิจัย คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัยอย่างชัดเจนและนำเนื้อหาสาระที่อ่านมาเป็นแนวทางการเขียนในงานวิจัยให้สอดคล้องกับงานวิจัยที่จะทำมากที่สุด เนื่องจากส่งผลต่อเนื่องกับการออกแบบวิจัย กรอบแนวความคิดการวิจัย การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น โดยมีทฤษฎีอ้างอิงน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับ (Cooper, 1989) ตัวอย่างเช่น เมื่อนักวิจัยวิเคราะห์ปัญหาที่สนใจเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมในองค์กรแก่พนักงานสูงอายุกลุ่มเจนเบบี้บูมที่มีแนวโน้มให้ความสำคัญกับความคิดใหม่ ๆ น้อยกว่าพนักงานกลุ่มเจนเอ็กซ์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการสร้างนวัตกรรมในองค์กรด้วยการแบ่งปันความรู้ทางเทคโนโลยีทันสมัย จะทำให้พนักงานกลุ่มเจนเบบี้บูมมีแนวความคิดด้านนวัตกรรมสูงขึ้นหรือไม่ อย่างไร? เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยวินิจฉัยว่าสมควรทำวิจัยเรื่องนี้ด้วยปัญหาอะไร? เหตุผลอะไร? วิธีการอย่างไร? และนักวิจัยมือใหม่จะทำวิจัยเรื่องนี้ต่อไปหรือไม่? รูปแบบและการออกแบบวิจัยจะใช้แก้ไขปัญหอะไร มีแผนกำหนดการวิจัยและแนวทางนิยามปัญหาที่ชัดเจน ซึ่งถ้าหากนักวิจัยมือใหม่สืบค้นและทบทวนวรรณกรรมอย่างละเอียดจะช่วยให้ตั้งคำถามการวิจัยสอดคล้องกับกรอบแนวความคิดการวิจัยนำไปสู่การดำเนินการวิจัยขั้นตอนต่อไปอย่างถูกต้อง

5.2 วรรณกรรมกับการเสนอกรอบแนวความคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

Sungrugsa (2016: 53) กล่าวว่า กรอบแนวความคิดการวิจัยมาจากทฤษฎีและผลงานวิจัยที่นักวิจัยจะต้องสืบค้นให้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา โดยการทบทวนวรรณกรรมนี้สามารถนำมาประมวลความคิดของนักวิจัยให้สอดคล้องกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและต้องการศึกษาว่ามีตัวแปรอิสระและตัวแปรตามอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวความคิดการวิจัย และสุดท้ายกรอบแนวความคิดการวิจัยจะนำไปสู่

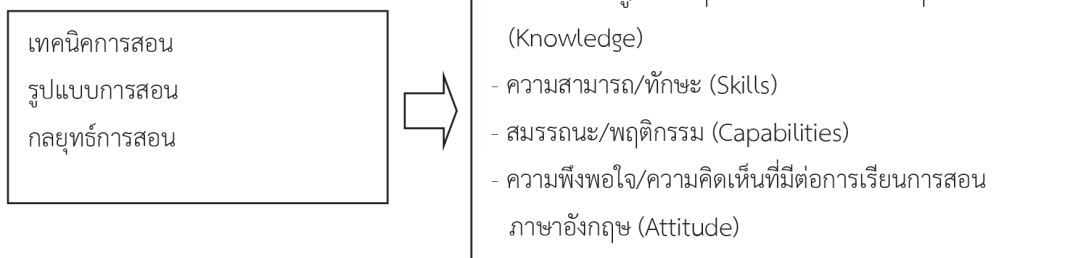
การทดสอบเพื่อยืนยันเชิงประจักษ์ต่อไป

การนำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัยที่มีการทบทวนวรรณกรรมอย่างดีจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีทฤษฎีสนับสนุนแนวคิดที่นักวิจัยจะนำเสนอ ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากการทบทวนวรรณกรรมและวารสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถวิเคราะห์ออกมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย คือ 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เทคนิคการสอน รูปแบบการสอน กลยุทธ์การสอน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 4 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้ ความสามารถ/ทักษะ สมรรถนะ/พฤติกรรม ความพึงพอใจ/ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนของอาจารย์ในวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของรัฐ ซึ่งตัวแปรตามเป็นผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ผลการวิจัยเชิงประจักษ์นี้จะนโยบายขึ้นต่อการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาด้วยเทคนิคการสอน รูปแบบการสอน กลยุทธ์การสอนตรงความต้องการของนักศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ ความสามารถ/ทักษะ ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของรัฐ เป็นต้น

การสร้างกรอบแนวคิดจะใช้การเขียนบรรยายหรือปัจจุบันนิยมเขียนเป็นแผนภาพแสดงถึงการเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (Sungrugs, 2016) ดังภาพที่ 3

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)



ภาพที่ 3 พัฒนาจาก Sugrugs, (2016)

5.3 วรรณกรรมกับการตั้งสมมติฐาน (Hypothesis)

สมมติฐานการวิจัย หมายถึง สิ่งที่คาดคะเนผลการวิจัยไว้ล่วงหน้าอย่างมีเหตุผลที่มาจากทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หากนักวิจัยมือใหม่สืบค้นและทบทวนวรรณกรรมอย่างลุ่มลึกจะทำให้พบความสำคัญของทฤษฎีที่ส่งผลต่อการตั้งสมมติฐานนั้น สมมติฐานที่ดีจะต้องมีแนวคิดทฤษฎีรองรับจากวรรณกรรมที่ทบทวนซึ่งจะทำให้ผู้อ่านงานวิจัยนั้นสนใจที่จะติดตามผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล (Armstrong, 1988) ตัวอย่างการตั้งสมมติฐานที่มาจากทบทวนวรรณกรรม เช่น จากผล

การวิจัยที่ได้ทบทวนวรรณกรรม พบว่า การปรับตัวทางด้านสังคมของผู้ประกอบการที่เพิ่งเปิดธุรกิจใหม่มีระดับการปรับตัวที่สูงมากส่งผลให้การทำธุรกิจใหม่นั้นประสบผลสำเร็จ สามารถนำไปสู่สมมติฐานที่ว่า การปรับตัวด้านสังคมของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อผลการประกอบธุรกิจใหม่ (Baron & Tang, 2016)

5.4 วรรณกรรมกับการเลือกตัวอย่างและวิธีการดำเนินการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรมทางด้านสถิติในการหาตัวแทนประชากร มีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนและใช้อ้างอิงในงานวิจัยว่าผู้วิจัยได้กำหนดตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากรได้อย่างถูกต้อง และมีแนวทางทางด้านสถิติคำนวณหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะประชากรในการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้น นักวิจัยมือใหม่จึงจำเป็นต้องสืบค้นแหล่งข้อมูลที่เป็นปฐมภูมิและทุติยภูมิเพื่อใช้อ้างอิงค่าสถิติให้เป็นที่ยอมรับ ตัวอย่าง เช่น การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิดทางด้านสถิติ พบว่า นักสถิติ Yamane (1973) มีนักวิจัยนิยมอ้างอิงเป็นจำนวนมากเพื่อคำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม หากนักวิจัยมือใหม่ค้นหาแนวคิด ทฤษฎีอย่างลุ่มลึกจะพบว่า **การคำนวณหาขนาดตัวอย่างที่ดี**ที่มีใช้อ้างอิงเฉพาะยามาเน่ตามที่นิยมกันเท่านั้น ในวรรณกรรมทางด้านสถิติยังมี Krejcie and Morgan (1970) หรือ Cohen (1992) ที่ได้พัฒนาวิธีการสุ่มตัวอย่างจนเป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือมากกว่ายามาเน่ และยิ่งกว่านั้นวิธีการดำเนินการวิจัยที่ต้องอาศัยการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ที่นักวิจัยใช้วิธีเดิมที่ปฏิบัติกันมา หากสืบค้นและทบทวนวรรณกรรมเจาะลึกลงไปจะพบการวัดคุณภาพเครื่องมืออีกหลายวิธีเพิ่มเติม เช่น การวัดความเป็นปรนัย ความมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ดังนั้น นักวิจัยมือใหม่จึงควรทำความเข้าใจและสืบค้นข้อมูลนำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยเชิงปริมาณให้มีความทันสมัย (Pasunon, 2015)

5.5 วรรณกรรมกับกระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis)

การสังเคราะห์งานวิจัย คือ การนำผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 ชิ้นขึ้นไปมาบูรณาการให้ได้ข้อสรุปที่ศึกษาเพื่อการพัฒนาและต่อยอดจากผลงานวิจัยเดิม ตัวอย่าง การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัยจะเป็นการทำสรุปจากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องโดยจะต้องเขียนบูรณาการในลักษณะเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์ของทฤษฎีแต่ละทฤษฎี ซึ่งจะต้องเขียนออกมาเป็นแนวคิดของตนเองที่สอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำ เป็นการแสดงภูมิความรู้ของนักวิจัยที่มีต่อแนวคิด ทฤษฎีที่นักวิจัยกำลังศึกษา (Noblit and Hare, 1988) วิธีการสังเคราะห์งานวิจัย แบ่งออกเป็น 1) การสังเคราะห์เนื้อหาการวิจัยจะใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยการบรรยาย และ 2) การสังเคราะห์เนื้อหาเฉพาะส่วนจะใช้วิธีสังเคราะห์ด้วยการสรุปรวมจากข้อค้นพบที่รวบรวมได้เฉพาะส่วนนั้น

สรุป ขั้นตอนของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่นักวิจัยมือใหม่จำเป็นต้องศึกษาและใช้กลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัยจากวรรณกรรมที่ทบทวนเป็นประโยชน์ทำให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือในมุมมองผู้อ่านและนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น หรือผู้ให้ทุนวิจัย รวมทั้งประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายใน

การใช้ข้อมูลในการทำวิจัย โดยคณะผู้เขียนได้สรุปขั้นตอนหลักของการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: สรุปขั้นตอนของการทบทวนวรรณกรรมโดยใช้กลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาจาก Slavin (1986)

ขั้นตอนหลักของการทบทวนวรรณกรรมโดยใช้กลยุทธ์ในการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์					
ขั้นตอน ทบทวน วรรณกรรม	วิธีการค้นหา	วิธีการ รวมข้อมูล	วิธีการประเมิน เลือกข้อมูล	แนวทาง วิเคราะห์ข้อมูล	การตัดสินใจ ใช้ข้อมูลนั้น เผยแพร่
1. หาประเด็น ปัญหาของ การทำวิจัย ใช้คำสำคัญ ในการค้นหา	ค้นหาข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง ให้ได้มากที่สุด	ข้อมูลเกี่ยวข้อง ที่ใกล้เคียง	ประเมิน ข้อมูลใกล้เคียง ว่าจะใช้หรือไม่ อีกครั้งหนึ่ง	นำข้อมูลทั้งหมด ทบทวนว่ามีใคร อ้างอิงจำนวนมาก หรือน้อย	ทำการเก็บแยก ตามหัวข้อ อย่างเป็นระบบ
2. เริ่มทบทวน วรรณกรรม แต่ละหัวข้อ/ เนื้อหา	หาคำจำกัด ความ ในปัญหา ที่ต้องการ	ตรวจสอบแหล่ง ข้อมูลถูกต้อง และอ้างอิง	แยกข้อมูล ที่ถูกต้องออกมา	สังเคราะห์/ บูรณาการข้อมูล	ใช้เกณฑ์พิจารณา แยกตามความสำคัญ
3. ความแตกต่าง ในหลักการที่ อาจก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลง ในการสรุป ทบทวน	หาข้อบ่งชี้ เชิงปฏิบัติ และรายละเอียด ที่แตกต่าง	วิธีวิจัยและ แหล่งข้อมูล ที่แตกต่าง	ใช้เกณฑ์และ มีอิทธิพลที่ แตกต่างโดยไม่มี เกณฑ์คุณภาพ	ความแตกต่าง ในการอนุมาน กฎเกณฑ์	ความแตกต่าง ของแนวทางวารสาร
4. ข้อจำกัด ที่ไม่ถูกต้อง ทางด้านสรุป ทบทวน วรรณกรรม	- แนวคิดแคบ และไม่ ครอบคลุม - ตัวแปรที่ สนใจแต่ไม่มี ความสำคัญ กับงานวิจัยที่ทำ	ศึกษาเชิง คุณภาพที่ใช้ ผู้ให้ข้อมูลหลัก แตกต่างจาก ประชากรกลุ่ม เป้าหมาย เชิงปริมาณ	รวบรวมจาก ผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่เข้าถึงได้ แตกต่างจาก กลุ่มเป้าหมาย ประชากร	- องค์ประกอบไม่มี - ละเลยแนวทาง คุณภาพอาจมา จากน้ำหนักใน การศึกษาที่ ไม่เหมาะสม - สรุปความ สัมพันธ์ระหว่าง เหตุและผลโดย ไม่อ้างอิงปัจจัย เสริมอื่น	- ละเลยแนวทาง การทบทวนที่อาจ ทำให้การสรุปผลไม่ เกิดผลประโยชน์สูง - ละเลยการทบทวน ประเด็นที่พบและ ศึกษาเรื่องที่ล้าสมัย

เมื่อนักวิจัยมือใหม่ทราบแนวทางการทบทวนวรรณกรรมในงานวิจัยแต่ละขั้นตอน สิ่งสำคัญต่อมา คือ การศึกษาหลักการเขียนรายงานผลการวิจัยและอภิปรายผลด้วยการใช้วรรณกรรมที่ทบทวนอย่างสร้างสรรค์ ในรูปแบบการยืมตีพิมพ์ในวารสารหรือการนำเสนอรายงานต่อไป

6. หลักการเขียนรายงานผลการวิจัยและอภิปรายผลด้วยการใช้วรรณกรรมที่ทบทวน

ก่อนเขียนรายงานผลการวิจัยและอภิปรายผล นักวิจัยมือใหม่จะต้องเตรียมการล่วงหน้าและ ยึดเกณฑ์พิจารณาว่าเป็นการเขียนรายงานสรุปผลที่ดี โดย Upayokin (2011) กล่าวไว้ ดังนี้ 1) รวบรวม ผลการวิจัยและวรรณกรรมที่อ่านและประมวลความคิดให้สอดคล้องกับผลวิจัยที่ศึกษา 2) สืบค้นเชิงลึก ให้ครอบคลุมผลลัพธ์ที่ศึกษา 3) ฝึกทักษะจากการอ่านผลงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อใช้เป็นแนวทางการเขียน สรุปผลที่จะทำให้ผู้อ่านยอมรับผลลัพธ์จากสิ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา 4) มีแนวทางในการเขียนสรุปประเด็นจาก ผลการวิจัยอื่นที่มีหลักฐานแน่นหนาแล้ว หรือจากนักวิจัยที่ต่างอ้างอิงหลักฐานคัดค้านกันอยู่ 5) สรุปรายงาน ปัญหาการวิจัยที่กำลังทำว่ามีผู้ทำวิจัยมาแล้วหรือไม่ นักวิจัยมือใหม่จะต้องเขียนรายงานว่างานวิจัยที่จะ ศึกษาเป็นงานใหม่จริง และมีข้อจำกัดหรือจุดอ่อนของผลงานวิจัยประเด็นใด พบวรรณกรรมที่ขัดแย้งกับ ผลวิจัยที่ทำหรือไม่? อย่างไร? 6) หลังจากนั้นจึงวางแผนทางการเขียนสรุปลักษณะนำเสนอแนวคิดของตนเอง จากผลการวิจัยเชิงประจักษ์นั้นเปรียบเทียบกัน และสุดท้ายเรียนรู้เกณฑ์การพิจารณารายงานผลวิจัยที่ดี มาจากการทบทวนวรรณกรรมที่มีคุณภาพ ได้แก่ 1) รายงานสรุปต้องมีความชัดเจนของปัญหาและอ้างอิง เหตุผลที่สนใจทำวิจัยเรื่องนั้น 2) เนื้อหาสาระมีความทันสมัย 3) ทบทวนวรรณกรรมและเขียนสรุปรายงาน ผลวิจัยเกี่ยวข้องกันและเชื่อมโยงกันสู่กรอบแนวคิดเหมาะสม 4) มีการบูรณาการความรู้จากการวิจัยเกี่ยวข้องกับ ผลการวิจัย 5) สามารถสะท้อนข้อดี และข้อจำกัดในงานวิจัยนั้น และ 6) มีแนวคิดในข้อเสนอแนะเพื่อนำไปประยุกต์ใช้อย่างสมเหตุสมผล

ขั้นตอนการเขียนรายงานผลการวิจัยและอภิปรายผล ในบางกรณีจะต้องใช้ทฤษฎีทางสถิติและ นักสถิติที่น่าเชื่อถือในเรื่องนั้นอ้างอิง โดยจะต้องเขียนสรุปผลลัพธ์ทางสถิติที่ได้เชื่อมโยงสัมพันธ์กับทฤษฎี ทางสถิตินั้น ตัวอย่างเช่น ผลการสัດองค์ประกอบได้ทั้งสิ้น 11 องค์ประกอบ โดยมีค่าไอเกน (Eigen Values) มากกว่า 1 (Hair, Balck, Babin, and Anderson, 2010) หมายถึง ค่าสถิติที่นักสถิติทดสอบเชิงประจักษ์ จนเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการ ส่วนการอภิปรายผลทุกครั้งที่ยื่นอภิปรายผลจะต้องใช้ว่า ผลการวิจัย พบว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยหรือขัดแย้งกับผลการวิจัยที่นักวิจัยค้นพบโดยอ้างอิงแนวคิดของ ABC (2012) และสุดท้ายการอภิปรายผลควรกล่าวถึงช่องว่างที่สามารถนำไปทำวิจัยต่อ หรือ กล่าวถึงงานวิจัยนี้ เป็นงานที่ศึกษาใหม่ พบแนวคิดสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลที่ศึกษาหรือไม่ อ้างอิงวรรณกรรมที่ค้นพบหรือ ยังหาไม่พบ แล้วเสนอให้ผู้อ่านสนใจในแนวคิดที่จะนำไปทำต่อ ยอด เนื่องจากยังไม่สามารถพบการทำวิจัย ประเภทนี้มาก่อนจากการสืบค้นงานวิจัยที่ผ่านมา แนวทางที่นักวิจัยมือใหม่จะต้องสรุปและอ้างอิงโดย แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) เขียนอ้างอิงแบบเชิงอรรถ (Footnote Style) เป็นการเขียนอ้างอิงท้ายหน้า ที่มีการอ้างอิงโดยมีรายละเอียดชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือหรือชื่อบทความ ปีที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ และหมายเลข

หน้าที่อ้างอิง 2) การเขียนอ้างอิงแบบใช้ระบบนาม-ปี (Author-Date Style) เป็นการเขียนอ้างอิงไว้ในวงเล็บหลังข้อความที่อ้างอิงทันที โดยเขียนเฉพาะชื่อ ปีที่พิมพ์ และหมายเลขหน้าที่อ้างอิงถึงข้อสรุปในการเรียบเรียงการทบทวนวรรณกรรม เช่น การวิจัยนี้ พบว่า.....สอดคล้องกับ.....(Wissawapaisal and Lerdmanee, 2015: 15)

สิ่งที่ควรปฏิบัติในการเขียนรายงานผลการวิจัยและอภิปรายผล ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก ได้แก่

- 1) เขียนสาระสำคัญของค่าสถิติ/ข้อมูลสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับงานวิจัย
- 2) บันทึกบรรณานุกรมระบุชื่อผู้เขียน ปีที่พิมพ์ ชื่อบทความ/ตำรา ชื่อวารสาร เลขหน้า ตามมาตรฐานการอ้างอิงของแต่ละวารสาร ทำให้ผู้อ่านที่สนใจสามารถใช้อ้างอิงและสืบค้นต่อได้อย่างสะดวก
- 3) สังเคราะห์วรรณกรรมซึ่งอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมวรรณกรรมที่ทบทวน และนักวิจัยมือใหม่นำวรรณกรรมที่ทบทวนนั้นเขียนสังเคราะห์ให้เป็นเนื้อความเดียวกัน ไม่ควรใช้วิธีตัดต่อหรือย่อเนื้อหา
- 4) ตั้งหัวข้อตามประเด็นที่ศึกษาและเขียนวิเคราะห์และสังเคราะห์แต่ละประเด็นอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย เช่น งานหลาย ๆ ชิ้นมีข้อสรุปอะไรบางอย่างที่เหมือนหรือขัดแย้งกัน และระบุข้อเสนอแนะทางด้านนโยบาย หรือ ทฤษฎี หรือ แนวทางปฏิบัติ เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านที่จะนำไปปฏิบัติหรือต่อยอดงานวิจัยอนาคต
- 5) การเขียนจะต้องมีการอ้างอิงทุกครั้งตามหลักจรรยาบรรณของนักวิจัย Chankong (2012) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณนักวิจัยโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2555 มี 9 ประการ ดังนี้ 1) ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ 2) ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและหน่วยงานที่ตนเองสังกัด 3) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาที่ทำวิจัย 4) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต 5) เคารพศักดิ์และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย 6. มีอิสระทางความคิดปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย 7. นำผลการวิจัยไปใช้ในทางที่ถูกต้อง 8. เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น 9. มีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

7. ข้อควรระวังที่พบความผิดพลาดเสมอเมื่ออ้างอิงวรรณกรรมที่ทบทวน

คณะผู้เขียนได้รวบรวมและสรุปข้อควรระวังเพื่อให้นักวิจัยมือใหม่ศึกษาเป็นแนวทางปฏิบัติ Gall, Borg and Gall (1996) กล่าวถึงความผิดพลาดซ้ำซากของนักวิจัยในการทบทวนวรรณกรรม นักวิจัยมือใหม่จึงควรศึกษาให้เข้าใจและระมัดระวังมิให้ผิดพลาดในประเด็นต่อไปนี้ 1) อ้างอิงทฤษฎีไม่ตรงกับงานวิจัยที่ทำ 2) อ้างอิงระยะเวลาที่นานเกิน 5 ปีและมีเจ้าของงานต้นฉบับ 3) อ้างอิงแหล่งข้อมูลทุติยภูมิมากกว่าปฐมภูมิ 4) อ้างอิงผลการวิจัยที่มีผลลัพธ์ไม่ชัดเจนและไม่ได้ตรวจสอบเครื่องมืออย่างถูกต้อง 5) นักวิจัยจะต้องพิจารณาคุณภาพของวารสารที่ใช้อ้างอิง โดยจะต้องตรวจสอบรายชื่อวารสารจากแหล่งรวมรายชื่อวารสาร เช่น บริษัท Thomson Reuters นิยมใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบรายชื่อวารสารที่มีคุณภาพในฐานะข้อมูล Web of Science ในเว็บไซต์ไม่เสียค่าใช้จ่ายที่ <http://ip-science.thomsonreuters.com/mjl> และสามารถตรวจสอบการจัดอันดับวารสารด้วยค่า Eigenfactor โดย Bergstrom lab University of Washington (Witayawutikul, 2013) ที่ <http://www.eigenfactor.org> เพื่อให้มั่นใจว่าเลือกใช้วารสาร

ที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง 6) นักวิจัยมิได้เขียนอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล 7) นักวิจัยจะต้องตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนในการอ้างอิงวรรณกรรมทางสถิติที่ใช้ในรายงานผลการวิจัยว่าใช้โปรแกรมทางสถิติใดคำนวณค่าสถิติและอ้างอิงนักสถิติที่ถูกต้องตามความเป็นจริง 8) นักวิจัยมิได้ค้นหาข้อขัดแย้งเชิงวิพากษ์ในหัวข้อที่จะทำวิจัยและละเลยการวิเคราะห์และประเมินเนื้อหาทุกครั้งที่มีการคัดเลือกรวบรวม

หลักการประเมินการทบทวนวรรณกรรมควรครอบคลุม ครบถ้วน และสังเคราะห์ให้เกิดสิ่งใหม่ในความหมายเดิม คณะผู้เขียนจึงขอเสนอกลยุทธ์ 5 ปฏิบัติและ 1 ข้อห้าม เพื่อลดความผิดพลาดเมื่อต้องอ้างอิงวรรณกรรมที่ทบทวนมิให้ขาดความน่าเชื่อถือ ประเด็นหลักที่นักวิจัยมือใหม่พึงปฏิบัติ คือ 1) ต้องอ่านและบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมากที่สุด 2) ต้องค้นจากต้นฉบับจริงและสังเคราะห์เชื่อมโยงให้สัมพันธ์กันอย่างถูกต้อง 3) ต้องไม่นำประเด็นแต่ละส่วนมาเขียนต่อเรียงกัน ควรใช้วิธีสังเคราะห์และเขียนเป็นภาษาของตนเองและอ้างอิงแหล่งที่มา 4) ต้องเก็บแยกบันทึกข้อมูลแต่ละประเภทให้สะดวกในการใช้ข้อมูลในภายหลัง 5) ต้องไม่อ้างอิงวรรณกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และ 1 ข้อห้ามที่นักวิจัยจะต้องหลีกเลี่ยงเพื่อลดความผิดพลาดเมื่อต้องอ้างอิงวรรณกรรมที่ทบทวนมิให้ขาดความน่าเชื่อถือ คือ 6) ห้ามคัดลอกเนื้อหาโดยมิได้อ้างอิงแหล่งที่มาและรูปภาพต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในบททบทวนวรรณกรรม สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2555) ได้กล่าวถึงการประพฤติดิจรรยาวิชาชีพนักวิจัย และนักวิจัยไม่พึงปฏิบัติ คือ 1) คัดลอกงานหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น แนวคิด ภาษา ถ้อยคำ ข้อความ คติพจน์ สุภาษิต ภาพเขียน ภาพถ่าย รูปปั้น รูปจำลอง ทำนองเพลง และผลงานใด ๆ ของผู้อื่น เป็นต้น เป็นความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการและขาดจิตสำนึกในความประพฤติที่ดี 2) คัดลอกผลงานของตนเองโดยนำผลงานของตนเองที่เหมือนเดิมหรือเกือบเหมือนเดิมหรือนำมาเพียงบางส่วนกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่งโดยไม่มีการอ้างถึงผลงานเดิมของตน รวมทั้งนำผลงานมารายงานเพิ่มเติม หรือปรับแต่งให้ต่างไปจากเดิมเพื่อทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง หรือเข้าใจว่าเป็นผลงานค้นพบใหม่จนเกิดความผิดพลาดในการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล 3) ปกปิด บิดเบือน แก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือกระทำการใด ๆ ในกระบวนการวิจัยและรายงานผลการวิจัยที่ทำให้ผิดไปจากความเป็นจริงเพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่ตนต้องการ เป็นการกระทำผิดด้านวิชาการ วิชาชีพ และอาจถึงขั้นผิดกฎหมาย รวมถึงการขาดจิตสำนึกในความประพฤติที่ดี 4) สร้างข้อมูลเท็จหรือจงใจปั้นแต่งข้อมูลให้ผิดไปจากความเป็นจริงที่พบจากการวิจัยถือเป็นการหลอกลวงและกระทำผิด ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และความประพฤติที่ดี 5) เผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวหรือความลับของผู้รับการวิจัยที่นักวิจัยได้กระทำไปโดยไม่ได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้รับการวิจัย ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้รับการวิจัยเป็นส่วนตัว ไม่ว่าในทางใดก็ตาม รวมทั้งความมีชื่อเสียง นอกจากนี้ การที่นักวิจัยไม่ระมัดระวังในการนำเสนอ ข้อมูลหรือรายงานผลงานวิจัยทำให้สามารถคาดเดาตัวบุคคลที่กล่าวถึงได้ ก็ถือเป็นการกระทำที่ขาดความรับผิดชอบ และจิตสำนึกในความประพฤติที่ดี เมื่อนักวิจัยมือใหม่เข้าใจและระมัดระวังมิให้เกิดความผิดพลาดได้ จะนำไปสู่รูปแบบการเขียนวรรณกรรมที่มีคุณภาพ

8. แนวทางการเขียนเรียบเรียงวรรณกรรมอย่างเหมาะสมรวมถึงตัวอย่างที่เปรียบเทียบข้อดีและข้อควรปรับปรุง

นักวิจัยมือใหม่จำเป็นต้องรายงานแปลผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ภายหลังจากดำเนินการคัดเลือกและประเมินวรรณกรรมที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ที่จะทำวิจัยมากที่สุดและดำเนินการจนได้ผลลัพธ์ตามกระบวนการวิจัยจนถึงขั้นตอนสุดท้าย Boote and Beile (2005) กล่าวถึงแนวทางการเขียนเรียบเรียงวรรณกรรมที่ดี ประกอบด้วย 1) เรียบเรียงสถานการณ์ของปัญหาที่สนใจตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้ชัดเจนและเข้าใจง่ายมีการอ้างอิงอย่างถูกต้อง 2) เขียนอ้างอิงแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ระบุประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม และข้อจำกัดของงานวิจัย 3) คัดเลือกงานวิจัยที่มีสถิติและการตรวจสอบเครื่องมือที่ถูกต้องที่สุดใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงที่มีคุณภาพได้ 4) รูปแบบการเขียนเรียบเรียงวรรณกรรมอย่างเหมาะสม นักวิจัยจะต้องรู้ว่าจะส่งงานวิจัยตีพิมพ์ที่ใด วารสารแต่ละแห่งจะกำหนดรูปแบบการเขียนที่เป็นมาตรฐานไว้ ซึ่งนักวิจัยมือใหม่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานนั้นอย่างเคร่งครัด 5) แสดงภูมิความรู้ของผู้วิจัยด้วยการเพิ่มเติมแนวคิดและประสบการณ์ของนักวิจัยเพื่อเสนอแนะผลลัพธ์ของการวิจัยเรียบเรียงให้อ่านเข้าใจง่าย 6) งานวิจัยส่วนใหญ่กำหนดรูปแบบการเขียนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 2 รูปแบบ คือ 1) การเขียนที่นำด้วยชื่อผู้แต่ง หรือชื่อนักวิจัยใช้อ้างอิงแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังศึกษาก่อนที่จะเขียนเนื้อหาที่ค้นพบจากการทบทวนวรรณกรรม ตัวอย่างเช่น ABC (2016) กล่าวว่า “CEO 4.0 หมายถึง.....” ข้อดีของรูปแบบนี้จะกล่าวอ้างถึงความเห็นของนักทฤษฎี/นักวิจัย การเขียนอ้างอิงในรูปแบบนี้จะช่วยให้เขียนได้ง่ายและสะดวกต่อการสังเคราะห์มากกว่ารูปแบบอื่น ส่วนความยากของรูปแบบนี้ คือ นักวิจัยมือใหม่จะต้องเขียนสรุปประเด็นวรรณกรรมที่อ่านให้ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจไม่คลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง 2) การเขียนด้วยการใช้เนื้อเรื่องนำและตามด้วยชื่อผู้แต่ง ลักษณะเป็นการเขียนอ้างอิงทฤษฎีร่วมกับการเขียนเนื้อหาไปพร้อมกัน หากเขียนอ้างอิงผู้แต่งหลายคนที่ยืนยันงานชิ้นเดียวกัน การเขียนอ้างอิงจะเขียนดังนี้ เช่น การสร้างความมุ่งมั่นจะเกิดผลได้ จำเป็นต้องลงมือปฏิบัติอย่างเต็มที่เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ (Huang & Pearce, 2015) และถ้าหากเขียนอ้างอิงผู้แต่งหลายคนที่ยืนยันงานชิ้นเดียวกันและมีแนวความคิดเห็นในประเด็นของเนื้อหาค่อนข้างคล้ายคลึงกัน นักวิจัยจะต้องเขียนอ้างอิงชื่อผู้แต่งทั้งหมดและรายละเอียดทั้งหมดแยกกัน เช่น จากการวิจัย พบว่า มีนักทฤษฎีให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า พฤติกรรมในการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ของพนักงานทุกระดับในองค์กรเกิดจากวัฒนธรรมองค์การที่สนับสนุนให้มีการทำงานที่เอื้อต่อการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Schein, 1985; DeCario & Keyvan, 2000) ตัวอย่างการเขียนอ้างอิงในลักษณะเช่นนี้จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจน และที่สำคัญการเขียนอ้างอิงรูปแบบนี้จะช่วยให้ผู้อ่านและนักวิจัยเกิดความเข้าใจในมุมมองเดียวกัน ส่วนปัญหาอุปสรรคของการเขียนอ้างอิงรูปแบบนี้ คือ นักวิจัยจะต้องสังเคราะห์และเขียนเนื้อหาแสดงความมีเหตุและผลสอดคล้องและมีความต่อเนื่องกันตั้งแต่ประโยคแรกจนถึงประโยคสุดท้าย โดยนักวิจัยจะต้องอ่านและทำความเข้าใจแนวคิด ทฤษฎีนั้นอย่างเข้าใจถ่องแท้ จึงจะสามารถเขียนเรียบเรียงวรรณกรรมนั้นได้อย่างถูกต้องไม่คลาดเคลื่อนในความหมายที่เป็นข้อเท็จจริง

สรุป แนวทางการเขียนเรียบเรียงวรรณกรรมที่ดี ประกอบด้วย 1) เขียนรายงานการทบทวนวรรณกรรมจากการสังเคราะห์ความรู้และประมวลเนื้อหาทั้งหมดเป็นเนื้อความเดียวกัน และเขียนเรียบเรียงเนื้อหาจากชิ้นงานที่อ่านและภาษาที่ใช้จะต้องเขียนด้วยภาษาเขียนของตนเองจากความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่อ่าน จึงต้องอาศัยประสบการณ์เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น การเขียนเรียบเรียงวรรณกรรมที่ดีจะต้องไม่เขียนสรุปย่อจากหนังสือที่ละเล่มและเขียนเป็นตอน ๆ ต่อ ๆ กัน 2) เขียนเสนอความคิดเห็นหรือวิจารณ์อ้างอิงจากวรรณกรรมที่มีความคิดเห็นตรงกันหรือขัดแย้งกัน โดยไม่เขียนจากความรู้สึกมากกว่าจุดยืนทางหลักวิชาการ 3) นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากที่สุดมาเขียนให้กระชับและชัดเจน โดยไม่นำข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัยหรืองานที่มีความเกี่ยวข้องน้อยมากใส่เข้าไปเพื่อให้มีเนื้อหามาก

คณะผู้เขียนขอยกตัวอย่างเปรียบเทียบการเขียนวรรณกรรมที่เขียนต่อ ๆ กันเป็นขมขื่นเปรียบเทียบกับเขียนวรรณกรรมที่ดี ดังตัวอย่างเปรียบเทียบในภาพที่ 4

ตัวอย่างการเรียบเรียงวรรณกรรมที่เขียนต่อเป็นขมขื่น	ตัวอย่างการเรียบเรียงวรรณกรรมที่ดี
ความหมายของคลังสินค้า คำนาย อภิปรัชญาสกุล (2553, น. 2) ได้กล่าวไว้ว่า คลังสินค้า (Warehouse) หมายถึง สถานที่เก็บสินค้าเป็นจำนวนมาก และการคลังสินค้า (Warehousing) หมายถึง การเก็บรักษาสินค้าเป็นหน้าที่หนึ่งของระบบการจัดจำหน่าย และรอการจัดจำหน่ายสินค้าขั้นต่อไป พิสิษฐ์ แก้วไสย (2549, น. 3) ได้กล่าวไว้ว่า คลังสินค้ามีความหมาย 2 นัย คือ การวิเคราะห์ขั้นแรก กิจกรรมที่ประกอบในการเก็บรักษาพัสดุทั้งปวงไม่ว่ากิจกรรมนั้น จะมีวัตถุประสงค์อย่างใดหรือใช้สถานที่เก็บรักษาแบบใดก็ตาม นัยที่สอง หมายถึง พื้นที่เก็บรักษาภายในไม่ว่าอาคารหรือสิ่งอำนวยความสะดวก	ความหมายของคลังสินค้า นักทฤษฎีด้านคลังสินค้าหลายคนได้ให้ความหมายของคลังสินค้า (Warehouse) ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันซึ่งมีความหมายที่คล้ายกัน คือ เป็นสถานที่จัดเก็บสินค้าหลายประเภทเป็นจำนวนมาก โดยมีระบบการจัดเก็บเป็นขั้นตอน จนถึงจัดจำหน่ายสินค้า(คำนาย อภิปรัชญาสกุล, 2553 น. 2) Berg (2012) ตั้งข้อสังเกตว่า ความหมายของคลังสินค้ามีหลายนัย แต่จะต้องเลือกความหมายที่มีคุณค่ามากกว่าอาคาร โดยต้องให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการจัดเก็บเพื่อลดต้นทุนทั้งผู้ประกอบการคลังสินค้าและลูกค้าที่มาใช้บริการ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ควรแยกความหมายและระบบการจัดเก็บดังปรากฏใน Elliott & Chapla, 2011 ที่ได้กล่าวถึงความหมายของคลังสินค้าแยกออกจากระบบคลังสินค้า

ภาพที่ 4: ตัวอย่างการเปรียบเทียบการเขียนวรรณกรรมที่เป็นขมขื่นและการเขียนเรียบเรียงวรรณกรรมที่ดี

9. หลักการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักวิจัยมือใหม่

การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) เป็นการนำผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 ขึ้นขึ้นไปบูรณาการเขียนขึ้นใหม่ในแนวคิดและภาษาของตนเอง จะทำให้งานวิจัยนั้นน่าสนใจในมุมมองของประเด็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจศึกษาเพื่อพัฒนาต่อยอดจากผลงานวิจัยในอดีต (Sullivan, 2011) ซึ่งนักวิจัยมือใหม่จะต้องเรียนรู้ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย โดยคณะผู้เขียนได้ปรับแนวทางการสังเคราะห์งานวิจัยจาก Boyden (2007) ได้ให้ความสำคัญกับการพิจารณาว่างานวิจัยที่ต้องการสังเคราะห์นั้นเป็นเชิงปริมาณจะต้องเขียนรายงานผลการวิจัยโดยมีการสังเคราะห์ในลักษณะ ดังนี้ 1) การสังเคราะห์เชิงปริมาณในระเบียบวิธีทางสถิติ 2) สังเคราะห์เนื้อหาเฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบจากรายงานการวิจัย โดยเขียนบรรยายเนื้อหางานวิจัยให้เป็นเนื้อหาตามความเข้าใจโดยการบูรณาการขึ้นมาใหม่ และเขียนอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างชัดเจน 3) กำหนดคำถามการวิจัยและเงื่อนไขที่ต้องการนำเสนอและเขียนขึ้นใหม่เป็นแนวคิดและภาษาของตนเอง 4) รวบรวมข้อมูลโดยกำหนดคำสำคัญการสืบค้นจากฐานข้อมูล เพื่อนำมาศึกษาและเขียนรวบรวมขึ้นมาใหม่ 5) ก่อนสังเคราะห์เนื้อหาในงานวิจัยควรประเมินสาระสำคัญให้มากที่สุด เพื่อจะได้สังเคราะห์ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ 6) เพื่อมิให้ใช้ระยะเวลาดำเนินการสังเคราะห์มากเกินไป จึงควรคัดเลือกเนื้อหาให้ตรงกับงานวิจัยที่ตนเองทำมากที่สุดก่อนดำเนินการสังเคราะห์เสมอ 7) นำเสนอต่อสาธารณชนด้วยการเขียนเชิงสังเคราะห์ในรายงานบทความวิจัยหรือนำเสนอเนื้อหาที่สังเคราะห์ด้วยปากเปล่า

10. กลยุทธ์การเข้าถึงห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพ

นักวิจัยมือใหม่จำเป็นต้องวางแผนสรรหาห้องสมุดที่เป็นศูนย์รวมแหล่งข้อมูล หนังสือ วารสาร ทันสมัยครบถ้วนและมีการซื้อลิขสิทธิ์หรือเข้าร่วมกับห้องสมุดทั้งในประเทศและต่างประเทศมากที่สุด โดยนักวิจัยจะต้องพิจารณาปัจจัยสำคัญก่อนสมัครสมาชิกระบบออนไลน์ห้องสมุด 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ตัวนักวิจัยจะต้องกำหนดและมุ่งเน้นสาระของเนื้อหาที่ชัดเจน เช่น ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2) สำนวนแห่งห้องสมุดที่ได้รับการจัดอันดับมาตรฐานสากล มีหนังสือ/ตำราทันสมัย/วารสารที่มีชื่อเสียงในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา มีการเพิ่มเติมหนังสือหรือบทความที่ทันสมัย มีหนังสือ/ตำราบทความจำนวนมากให้ยืมโดยไม่ต้องรอนานเกินไปและมีการเชื่อมต่อกับห้องสมุดทั่วโลกที่มีชื่อเสียงผ่านทางอินเทอร์เน็ต และ 3) ศึกษาข้อแนะนำ/เงื่อนไขและค่าสมาชิกที่มีข้อมูลในระบบออนไลน์และทดลองใช้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

หลังจากนั้นจะต้องมีกลยุทธ์การเข้าถึงห้องสมุดเพื่อทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ (Reed, 2016) เพื่อช่วยให้การสืบค้นข้อมูลตรงเป้าหมายการทำวิจัยมากที่สุด จึงควรดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) กำหนดขอบเขตปัญหาของการวิจัยที่สนใจและทันสมัย (Hot Issues) จากคำสำคัญหลัก (Keywords) เช่น สิ่งแวดล้อมกับชุมชนตลาดต้องชม ความเครียดในมนุษย์เงินเดือนยุคดิจิทัล 2) เมื่อมั่นใจว่าสนใจเรื่องนั้นไม่เปลี่ยนประเด็น จึงกำหนดแหล่งค้นหาจากห้องสมุดออนไลน์ที่จะต้องเป็นสมาชิกจากหลายแหล่งเรียงลำดับจากแหล่งที่มีหนังสือและวารสารมากที่สุด ดังตัวอย่าง คือ 2.1) มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงที่จัด

อันดับให้เป็นห้องสมุดที่มีหนังสือมากที่สุดในโลก 10 อันดับ มีหนังสือตั้งแต่ 14,799,267-32,124,001 เล่ม คลิกที่ <https://teen.mthai.com/education/34363.html> 2.2) Scopus แหล่งฐานข้อมูลบรรณานุกรมวารสาร รายงานการประชุม หนังสือชุด สิทธิบัตร วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จำนวนบทความประมาณ 16,5000 หัวข้อ คลิกที่ <https://www.scopus.com /freelookup/form/author.uri>, 2.3) ProQuest แหล่งฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ วารสาร จำนวน 70,000 หัวข้อ สามารถสืบค้นจาก Basic Search จนถึง Advanced Search และ Browse คลิกที่ <http://www.proquest.com/>, 2.4) Science Direct แหล่งฐานข้อมูลบรรณานุกรมและเอกสารฉบับเต็มจากวารสาร Elsevier ประกอบด้วยวารสารด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี การแพทย์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จำนวนบทความประมาณ 1,200 หัวข้อ 2.5) Taylor & Francis แหล่งฐานข้อมูลวารสารด้านอิเล็กทรอนิกส์ สหสาขาวิชา เป็นวารสารฉบับเต็มมีจำนวน 1,100 หัวข้อ คลิกที่ <http://taylorandfrancis.com/> หัวข้อ คลิกที่ <http://www.sciencedirect.com/>, และ 2.6) แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ให้บริการสมาชิกและบริการแบบไม่เสียค่าใช้จ่าย ได้แก่ แหล่งวิทยานิพนธ์ในประเทศไทยในเว็บไซต์ http://tdc.thailis.or.th/tdc/help/tdc_manual.pdf, <http://tdc.thailis.or.th/tdc>, OPAC และ Search Engine ของทุกมหาวิทยาลัย, Wiley Online Library แหล่งฐานข้อมูลวารสารทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ Willey Inter Science และ Blackwell Synergy สาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คลิกที่ <https://www.wiley.com/en-th>, Springer แหล่งฐานข้อมูลวารสารและตำราอิเล็กทรอนิกส์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์สุขภาพ มนุษยศาสตร์ การศึกษา และสาขาอื่น ๆ คลิกที่ <https://www.springer.com/gp/>, SAGE วารสารออนไลน์ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการแพทย์ เป็นฐานข้อมูลฉบับเต็มเผยแพร่ตั้งแต่ปี 1879-ปัจจุบัน คลิกที่ <https://journals.sagepub.com>, Emerald Insight หรือ Management แหล่งบทความด้านการบริหารและการจัดการและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และกรณีศึกษาและบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศสังคมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การขนส่ง คลิกที่ <http://www.emeraldinsight.com/>, JSTOR ข้อมูลปฐมภูมิกว่า 2 ล้านรายการ คลิกที่ www.jstor.org/ นักวิจัยสามารถค้นหาแหล่งข้อมูลแต่ละสาขาวิชาเพิ่มเติมได้ที่ Researcher Thailand คลิกที่ www.ResearcherThailand.co.th 25. เว็บไซต์ค้นหางานวิจัยระดับนานาชาติ

ตัวอย่างการสืบค้นข้อมูลจาก Google Scholar Tip พร้อม keyword เช่น pdf, ppt, doc ทำให้ผลการค้นหาตรงตามความต้องการมากขึ้น โดยสืบค้นข้อมูลผ่าน Search Engine ใน Google ตัวอย่างดังภาพที่ 5



แหล่งข้อมูล (IEEE Explorer) งานวิจัย
ทางด้าน Computer Engineering



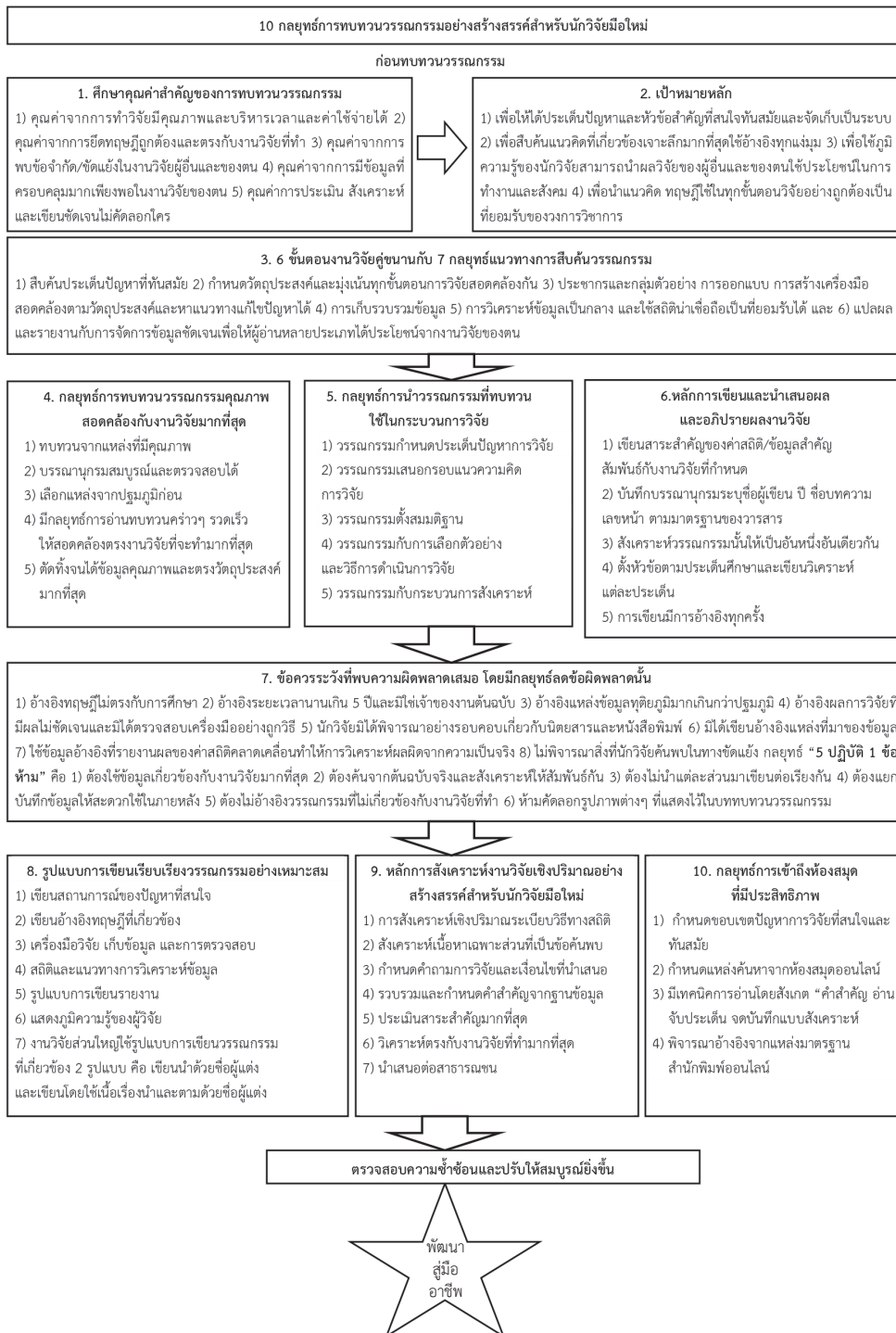
แหล่งข้อมูล ScienceDirect งานวิจัย
ทางด้านวิทยาศาสตร์



CiteSeer <http://citeseerx.ist.psu.edu/> บทงานวิจัยทางด้าน
Computer Science

ภาพที่ 5: ภาพหน้าจอจากกูเกิล ประยุกต์จาก Wisitpongphan (n.d.)

เมื่อนักวิจัยสามารถสืบค้นข้อมูลได้ตามความต้องการ ขั้นตอนต่อมาจะต้องอ่านข้อมูลอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คือ 3) เทคนิคการอ่านสรุปประเด็นอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว (Robinson, 1961) ดังนี้ 3.1) สรรวจอย่างรวดเร็วจากคำสำคัญ (Scanning) 3.2) อ่านเพื่อเก็บประเด็นหรือใจความสำคัญและไม่จำเป็นต้องอ่านรายละเอียดตลอดทั้งเรื่อง โดยอ่าน 2-3 คำแรก หรือ 2-3 ประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า (Skimming) 3.3) บันทึกสรุปใจความสำคัญ (Summary Note) จับประเด็นหลัก (Main Idea) และเขียนเรียบเรียงใหม่ให้กระชับและเข้าใจง่ายด้วยสำนวนของนักวิจัยที่ยังคงมีความหมายครบถ้วนเหมือนต้นฉบับ (Paraphrase Note) การบันทึกแบบอัญพจน์ (Quotation Note) เป็นการบันทึกจากการคัดลอกข้อความสำคัญที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ความยาวที่นิยมไม่ควรเกิน 4 บรรทัดโดยใส่เครื่องหมายอัญประกาศกับ “.....” 3.4) การพิจารณาแหล่งอ้างอิงมาตรฐานในบทความต่าง ๆ ที่ตีพิมพ์ลักษณะออนไลน์ จะต้องเป็นแหล่งอ้างอิงที่มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ เช่น ThaiJo และจากวารสารมหาวิทยาลัยที่เป็นระบบออนไลน์ที่อยู่ใน TCI ฐาน 1 หากหาแหล่งอ้างอิงอื่นไม่ได้ จำเป็นต้องใช้วารสารตีพิมพ์ระบบออนไลน์ที่มีได้มีการระบุคุณภาพของวารสารนั้นจากฐาน ThaiJo หรือการอ้างอิงจาก Web Blog คณะผู้เขียนเห็นว่า นักวิจัยมือใหม่จะต้องหลีกเลี่ยงการใช้แนวคิด ทฤษฎี หรือเนื้อหาดังกล่าว หรือหากจำเป็นต้องใช้จะต้องพิจารณาเป็นแหล่งสุดท้าย เพื่อมิให้งานวิจัยของตนได้รับการลดความน่าเชื่อถือจากวงการวิชาการ คณะผู้เขียนได้สรุปภาพรวมกลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักวิจัยมือใหม่ ดังภาพที่ 6



ภาพที่ 6: บทสรุปภาพรวมกลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมสร้างสรรค์สำหรับนักวิจัยมือใหม่

บทสรุป (Conclusion)

การทบทวนวรรณกรรมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการทำวิจัยเชิงปริมาณที่จะต้องวางแผนทุกขั้นตอนในการทำวิจัยคู่ขนานกับวรรณกรรมที่ทบทวนอย่างเป็นระบบทั้งก่อน ระหว่างทำวิจัย และบทสรุปสุดท้ายที่จะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน นักวิจัยมือใหม่จึงควรเรียนรู้กลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติก่อให้เกิดประโยชน์ต่อขั้นตอนงานวิจัยเชิงปริมาณให้เป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือในวงการวิชาการ รวมถึงการเขียนเรียบเรียงและตีพิมพ์ในวารสารที่มีชื่อเสียงได้ นับว่าบทความวิชาการนี้จะป็นองค์ความรู้สำคัญในการศึกษาเรียนรู้การสร้างสรรคโดยมีการแนะนำเทคนิคและขั้นตอนกลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการประเมินคุณภาพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่นักวิจัยกำลังทำจากแหล่งปฐมภูมิและพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนใช้แหล่งข้อมูลจาก Wikipedia Web Blog และการตีพิมพ์แบบ Online ซึ่งนักวิจัยควรใช้เป็นแหล่งสุดท้ายกรณีที่ไม่สามารถหาแหล่งอ้างอิงอื่น ๆ ได้ และสุดท้ายเทคนิคการอ่านและดึงประเด็นสำคัญให้ได้คำตอบในงานวิจัยที่ต้องการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ประเด็นและเนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัยและตอบสนองคุณค่าแก่วงการวิชาการในอนาคตที่จะสานต่อในงานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป ทั้งยังสามารถนำกลยุทธ์และเทคนิคการทบทวนวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้นักวิจัยมืออาชีพใช้ถ่ายทอดแก่นักวิจัยรุ่นต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพและปฏิบัติได้อย่างเกิดประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

จากเนื้อหาสาระในบทความของกลยุทธ์การทบทวนวรรณกรรมสร้างสรรค์สำหรับนักวิจัยมือใหม่ คณะผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อให้นักวิจัยมือใหม่ยื่นบทความวิจัยสามารถได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิของวารสารคุณภาพจากประเด็นการทบทวนวรรณกรรมที่มีคุณภาพดี ประกอบด้วย สิ่งต่อไปนี้

1. บทความวิจัยจะต้องระบุแนวคิด ทฤษฎีแน่นเพียงพอที่อ้างอิงจากทั้งวารสารภายในประเทศและต่างประเทศที่ทันสมัยมีการตรวจสอบคุณภาพของวารสารที่อ้างอิงและระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีหรืออ้างอิงจากต้นฉบับจริงและควรมีเหตุผลสำคัญที่ระบุได้ว่าเลือกใช้วรรณกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหัวข้อการวิจัย

2. การเขียนเรียบเรียงและใช้วรรณกรรมในการนำเสนอในบทความวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยไม่นำเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องใช้ในงานวิจัยที่นำเสนอ และมีการสรุปท้ายหัวข้อย่อยให้เชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎีที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและชัดเจน แสดงภูมิความรู้และประสบการณ์ในหัวข้อที่ทำวิจัย โดยระบุทั้งข้อดีหรือข้อจำกัดทางวิชาการที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและนำผลการวิจัยของตนเปรียบเทียบกับอ้างอิงกับงานวิจัยคนอื่นได้อย่างน่าเชื่อถือ

3. นักวิจัยมือใหม่จะต้องยึดหลักจริยธรรมนักวิจัยและปฏิบัติอย่างเข้มงวดโดยเฉพาะการไม่คัดลอกงานวิจัยของผู้อื่นหรือของตนเอง

4. นักวิจัยมือใหม่ควรมีการสร้างสรรค์และสร้างผลงานวิจัยขยายผลวงการศึกษาให้เกิดความทันสมัยเสมอและเป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงอย่างน่าเชื่อถือ

5. นักวิจัยมือใหม่จะต้องเขียนบรรณานุกรมถูกต้องตามที่วารสารกำหนดและอ้างอิงครบถ้วนตามรายงานการวิจัย จะทำให้งานวิจัยของนักวิจัยมือใหม่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิให้สามารถเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สาธารณะได้

เอกสารอ้างอิง (References)

- กวินธร เสถียร. (2552). *แนวทางการทบทวนวรรณกรรมสำหรับการเขียนวิทยานิพนธ์ด้านสังคมศาสตร์: สภาพปัญหาและหลักการทบทวนวรรณกรรม* (รับทุนสนับสนุนการวิจัยงบประมาณรายได้ของคณะสังคมศาสตร์ ปีงบประมาณ 2552). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นรินทร์ สังข์รักษา. *กลยุทธ์การวิจัยอย่างมีคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 4, นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2558). การประเมินความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยใช้สถิติแคปปา. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์*, 8(1): 2-20.
- ปรีชา อุปโยคิน. (2554). *รายงานการวิจัย สไลด์การสอน*. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ห้อง 306 อาคาร D1.
- รุจเรขา วิทยายุทธพิบูล. (2556). รู้ทันวารสารวิชาการ และภัยเงียบ Open Access กับการสืบค้น. สไลด์โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลงานทางวิชาการสำหรับอาจารย์และนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วรางคณา จันทรค์ง. (2555). *จรรยาบรรณนักวิจัย: แนวทางปฏิบัติ*. จุลสารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2555). *จรรยาวิชาชีพและแนวทางปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Ajayi, O.V. (2017). Distinguish between primary sources of data and secondary sources of data. *ResearchGate Journal*, 1-5.
- Armstrong, J. S. (1988). Research needs in forecasting. *International Journal of Forecasting*, 4(3): 449-465.
- Australian Bureau of Statistics. (2006). *4610.0-Water account, Australia, 2004-05*. Retrieved September 5, 2016, from <http://www.abs.gov.au/AUSSTATS/abs@.nsf/Lookup/4610.0Main+Features12004-05>
- Baron, A. R., & Tang, J. (2016). Entrepreneurs' Social Skills and New Venture Performance: Mediating Mechanisms and Cultural Generality. *Journal of Management OnlineFirst*, 1-25.

- Boote, D. N., & Beile, P. (2005). Scholars before researchers: On the centrality of the dissertation literature review in research preparation. *SAGE Journals*, 34(6): 3-15.
- Boyden, E. S. (2007). Managing brain resources in an age of complexity. *MIT Technology Review*. Retrieved September 17, 2016, from <https://www.technologyreview.com/s/409043/how-to-think/>
- Cohen, J. (1992). Quantitative Methods in Psychology: A Power Primer. *Psychological Bulletin*, 112(1): 155-159.
- Cooper, H. M. (1988). *Organizing knowledge syntheses: A taxonomy of literature reviews*. Netherlands: Springer. Retrieved September 12, 2016, from <https://link.springer.com/article/10.1007%2FBF03177550?LI=true>
- Cooper, H. M. (1989). *Integrating research: A guide for literature reviews* (2nd ed.). California: Sage Publications.
- Gore, S. M, Jones, I. G., Rytter, E. C. (1976); Yim, Nahm, Ah Han & Park. (2010). Misuse of statistical methods: critical assessment of articles in BMJ from January to March 1976. *British Medical Journal*, 1:85-87.
- Gall, M. D., Borg, W. R., & Gall, J. P. (1996). *Educational research: An introduction* (6th ed.). New York: Longman.
- Gash, S. (2000). *Effective literature searching for research*. England: Gower Publishing.
- Hart, C. (1998). *Doing a Literature Review: Releasing the Social Science Research Imagination*. London: SAGE Publications.
- Huang, L., & Pearce, J. L. (2015). Managing the Unknowable: The Effectiveness of Early-stage Investor Gut Feel in Entrepreneurial Investment Decisions. *Administrative Science Quarterly*, 60(4): 634-670.
- Keeves, P. J. (1988). Educational research, and methodology, and measurement. *An International handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30: 607-610.
- National Council on Research and Innovation Policy. (2017). *National Council on Research and Innovation Policy Approved 20 years research and Innovation Strategy*. Retrieved September 28, 2016, from Website <http://www.nric.go.th/nric-news/> สภานโยบายวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ-เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม-20-ปี.
- Noblit, G. W., & Hare, R. D. (1988). *Meta-Ethnography: Synthesizing Qualitative Studies*. California: SagePublishing.

- Ogle, D. M. (1986). K-W-L: A teaching model that develops active reading of expository text. *The Reading Teacher*, 39(6): 564-570.
- Reed, S. G. (2016). *A Library Board's Practical Guide to Strategic Planning*. Pennsylvania: United for Libraries.
- Robinson, F. P. (1961). *Effective study* (4th edition). New York: Harper.
- Randolph, J. (2009). A Guide to Writing the Dissertation Literature Review, Practical Assessment Research & Evaluation. *A Peer-Review Electronic Journal*, 14(13):1-13.
- Slavin, R. E. (1986). Best-evidence synthesis: An alternative to meta-analytic and traditional reviews. *SAGE Journals*, 15(9): 5-11.
- Sullivan, J. (2011). *Strategies of Synthesis writing*. Retrieved September 18, 2016, from <http://www.findingdulcinea.com/features/edu/Strategies-for-Synthesis-Writing.html>
- Tinkler, P., & Jackson, C. (2004). *The doctoral examination process: a handbook for students, examiners and supervisors*. Maidenhead: Open University Press.
- The university of Sydney. (2018). *Literature reviews*. Retrieved September 2, 2018, from <https://sydney.edu.au/students/research-skills-for-higher-degree-by-research-students/literature-reviews.html>
- Tsai, K. C. (2012). Play, Imagination, and Creativity: A Brief Literature Review. *Journal of Education and Learning*, 1(2): 15-20.
- The Senate Appeals Committee. (2017). *Academic regulation I-14 - Academic fraud, Administration and Governance*, Ottawa University.
- Webster, J., & Watson, R. T. (2002). Analyzing the past to prepare for the future: Writing a Literature review. *MIS Quarterly*, 26(2): 13-23.
- Wisitpongphan, N. (n.d.). *Literature Review*. Retrieved September 23, 2016, from <http://www2.it.kmutnb.ac.th/teacher/FileDL/AsstProfDrNawaporn152256011215.pdf>
- Wissawapaisal, B., & Lerdmanee, S. (2015). *SIU Thesis / Research Publication Manual: A Handbook of Requirements for Format and Arrangement (International Program)*. Pathum Thani: Shinawatra University. Retrieved September 8, 2016, from <http://library.siu.ac.th/wp-content/uploads/2015/11/SIU-Thesis-and-Research-Publication-Format-Requirements-International-Program.pdf>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd edition, N.Y.: Harper and Row Publications.
- Yim, K., Nahm, S. F., Ah Han, K. & Park, Y. S. (2010). Analysis of Statistical Methods and Errors in the Articles. *The Korean Journal of Pain*. 23(1): 35-41.

Zeldin, W. (2016). *Thailand: Digital Ministry Established as Part of National Digital Economy Plan*. Retrieved September 10, 2016, from <http://www.loc.gov/law/foreign-news/article/thailand-digital-ministry-established-as-part-of-national-digital-economy-plan/>

เอกสารอ้างอิงจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ (TRANSLATED THAI REFERENCES)

Satean, Kawinthorn. (2009). *Literature Review Guidelines for Social Sciences Thesis Writing: Problem and Principle of Literature Review*. Faculty of Social Science, Naresuan University. (In Thai)

Sungrugsa, Narin. (2016). *Research strategy: Weaknesses and Shortcomings of the research*, 4th edition. Nakhon Pathom: Silpakorn University Printing House. (In Thai)

Pasunon, Prasopchai. (2015). Evaluation of Inter-Rater Reliability Using Kappa Statistics. *The Journal of Faculty of Applied Arts, King Mongkut's University of Technology North Bangkok*, 8(1): 2-20. (In Thai)

Upayokin, Preecha. (2011). *Research Report Slides for Teaching*. Mae Fah Luang University Lecture Room No. 306, D1 Building.

Witayawutikul, Rujiraekha. (2013). *Academic Journal and Silent Open Access with Queries*. The encouragement and Development Quality Academic Program for teachers and graduate students at Phayao University, Slides. (In Thai)

Chankong, Warangkana. (2012). Code of Ethics for Researcher: Guideline. *Booklet of Health Science, Sukhothai Thammathirat Open University*. (In Thai)

National Research Council of Thailand. (2012). *Code of Ethics for Researcher and Guideline*. 2nd edition, Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (In Thai)